

ร่าง
พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ

หมวด ๑
บทเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศาลการ พ.ศ. ....” และให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๔๖๙
- (๒) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๑
- (๓) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒
- (๔) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๕) พระราชบัญญัติศาลการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๖) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๗) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๘) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๙) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒
- (๑๐) พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๓

- (๑๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๙๐
 (๑๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
 (๑๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๔๙๙
 (๑๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕
 (๑๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙
 พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๑๖) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
 (๑๗) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๐
 (๑๘) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๒
 (๑๙) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๐) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๓
 (๒๑) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๔
 (๒๒) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๔
 (๒๓) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๗
 (๒๔) พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมายที่ถูยกยกเลิกตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ และบรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบ ที่ออกตามกฎหมายที่ถูยกเลิกนั้น ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเฉพาะกรณีที่ได้ปฏิบัติตามหรือมีการฝ่าฝืนบทกฎหมายที่ถูยกเลิก หรือกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบที่ออกตามบทกฎหมายที่ถูยกเลิกดังกล่าว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๔ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบ ที่ออกตามกฎหมายที่ถูยกยกเลิกตามมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือถ้อยคำอื่นทำนองเดียวกัน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เมื่อใดบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แตกต่างกับพระราชบัญญัติ หรือประกาศอื่นที่ใช้อยู่ ในเรื่องอันเกี่ยวกับศุลกากรนั้น ให้ยกเอาบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ขึ้นบังคับ และพระราชบัญญัติหรือประกาศใดซึ่งจะได้ให้ใช้ในภายหน้านั้น มิให้ถือว่า เพิกถอน จำกัด เปลี่ยนแปลง หรือถอนไปเสียซึ่งอำนาจและบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นไว้แต่ในพระราชบัญญัติหรือประกาศใหม่นั้น จะแสดงไว้โดยชัดแจ้งว่ามีประสงค์จะให้เป็นเช่นนั้น

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับศุลกากร และในการแปลความแห่งพระราชบัญญัติหรือบทกฎหมายนั้น ๆ ถ้อยคำต่อไปนี้ ถ้าไม่แย้งกับความในบท หรือเนื้อเรื่อง ให้มีความหมายและกินความรวมไปถึงวัตถุประสงค์และสิ่งทั้งหลายหรือบุคคลดังกล่าวต่อไปนี้ คือ

(๑) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ทำหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) “อธิบดี” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง อธิบดีกรมศุลกากร หรือผู้ซึ่งอธิบดี กรมศุลกากรมอบหมาย ซึ่งจะมอบหมายคนเดียวหรือหลายคนในกิจการเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด

(๓) “พนักงานศุลกากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง บุคคลใด ๆ ซึ่งรับราชการ ในกรมศุลกากร ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีหน้าที่เฉพาะการ หรือซึ่งกระทำหน้าที่โดยเฉพาะในกิจการตามหน้าที่ ของตนโดยปกติ หรือนายทหารแห่งราชนาวี หรือนายอำเภอ หรือปลัดอำเภอ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษ จากอธิบดีให้กระทำการแทนกรมศุลกากร

(๔) “คลังสินค้า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง โรงพักสินค้า โรงเก็บสินค้า ที่มั่นคง และคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๕) “ค่าภาษี” หรือ “อากร” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ค่าภาษี ค่าอากร ค่าธรรมเนียม หรือ ค่าภาระติดพันในทางศุลกากร หรือ อากรชั้นใน

(๖) “ภาคต่างประเทศ” หรือ “เมืองต่างประเทศ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ที่ใด ๆ นอกราชอาณาจักรไทย

(๗) “เรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง สิ่งใดที่ได้ทำขึ้นหรือใช้ในการนำส่งคนหรือ ทรัพย์สินโดยทางน้ำ

(๘) “นายเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง บุคคลใด ๆ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา หรือควบคุมเรือ

(๙) “ศุลกากรได้ตรวจมอบของไปโดยถูกต้องแล้ว” หมายความว่า ได้ปฏิบัติครบถ้วน ตามกฎหมาย ได้ทำใบขนสินค้าถูกต้อง และได้เสียค่าภาษี และค่าภาระติดพัน ครบถ้วนแล้ว

(๑๐) “ผู้นำของเข้า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง เจ้าของหรือบุคคลอื่น ซึ่งเป็น ผู้ครอบครองหรือมีส่วนได้เสียชั่วขณะหนึ่งในของใด ๆ นับแต่เวลาที่นำของนั้นเข้ามาจนถึงเวลาที่ ได้ ส่งมอบให้ไปโดยถูกต้องพ้นจากอารักขาของพนักงานศุลกากร และคำว่า “ผู้ส่งของออก” ให้มีความหมาย เป็นทำนองเดียวกันโดยอนุโลม

(๑๑) “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” แห่งของอย่างใดนั้น

(๑) ในกรณีส่งของออก หมายความว่า ราคาขายส่งเงินสด ซึ่งจะพึงขายของ ประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออกโดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคา อย่างใด หรือ

(๒) ในกรณีนำของเข้า หมายความว่า ราคาของของเพื่อความมุ่งหมายในการ จัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า

(ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน

- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ในกรณีนำของออกจากเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือเขตอื่นใดในทำนองเดียวกัน เพื่อใช้หรือจำหน่ายภายในราชอาณาจักรให้ใช้ราคาตาม (๒) โดยอนุโลม

(๑๒) “เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ โดยของที่นำเข้าไปในเขตดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๑๓) “สินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า และกินความรวมถึง สินค้าละเมิดสิทธิในเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย ไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร หรือสินค้าที่ละเมิดลิขสิทธิ์ของบุคคลอื่น ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นของต้องห้ามในการนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร และหมายความรวมถึงสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ความคุ้มครอง

(๑๔) “ทางอนุมัติ” หมายความว่า และกินความรวมถึง ทางที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ให้เป็นทางที่จะใช้ขนส่งของเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรได้ หรือจากเขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากร หรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนทางบกได้

(๑๕) “ด่านศุลกากร” หมายความว่า และกินความรวมถึง ท่า หรือที่ หรือสนามบิน ศุลกากรที่ตั้งขึ้นตามกฎกระทรวง และหมายความรวมถึงด่านศุลกากร หรือด่านพรมแดนที่ตั้งขึ้นไว้โดยกฎกระทรวง ณ ทางอนุมัติ เพื่อตรวจของและ/หรือเพื่อเก็บอากรแก่ของที่ขนส่งโดยทางนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๑๖) “การนำของเข้าหรือส่งออกทางบก” หมายความว่า และกินความรวมถึง การนำของเข้าหรือส่งออกทางลำน้ำ ซึ่งเป็นเขตแดนทางบกหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น แต่ไม่รวมถึงการนำของเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์หรือทางอากาศ

(๑๗) “การนำเข้าหรือส่งออกทางไปรษณีย์” หมายความว่า และกินความรวมถึง การนำเข้าหรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์ ไม่ว่าจะนำเข้าหรือส่งออกทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ หรือทางอื่นใด

(๑๘) “เขตแดนทางบก” หมายความว่า และกินความรวมถึง เขตแดนทางบกกระหว่างราชอาณาจักรกับดินแดนต่างประเทศ และรวมตลอดถึงลำน้ำใด ๆ ซึ่งเป็นเขตแดนแห่งราชอาณาจักรหรือตอนหนึ่งแห่งเขตแดนนั้น

(๑๙) “ผู้ควบคุมยวดยาน” หรือ “ผู้ขนส่ง” เมื่อใช้เกี่ยวกับรถไฟ หมายความว่า และกินความรวมถึง พนักงานรักษารถ

(๒๐) เพียงที่เกี่ยวกับการเดินอากาศ คำต่อไปนี้ซึ่งใช้ใน พระราชบัญญัตินี้ ให้มีความหมายดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“เรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง อากาศยาน

“ท่า” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง สนามบินศุลกากร

“นายเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ผู้ควบคุม

“ด่านตรวจเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง สถานีตรวจอากาศยาน

“ทำเนียบท่าเรือ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ที่สำหรับบรรทุกของ ลงในหรือขนของขึ้นจากอากาศยาน

“เขตน่านน้ำไทย” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง เขตแห่งราชอาณาจักร และอากาศเหนือราชอาณาจักร

(๒๑) คำว่า “อากาศยาน” “สนามบิน” “ผู้ควบคุม” และ “ผู้ประจำหน้าที่” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ความหมายตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

(๒๒) “คอนเทนเนอร์” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ภาชนะบรรจุของเพื่อความ สะดวกหรือปลอดภัยในการขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งมีลักษณะตามที่อธิบดีกำหนด และอาจมีอุปกรณ์ พิเศษเพื่อใช้ในการติดตามการเคลื่อนย้ายด้วยก็ได้

(๒๓) “การขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า การขนย้ายสินค้าจากจุดหนึ่งใน ประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งโดยยานพาหนะใด ๆ โดยผู้ขนส่ง ผู้ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ และผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

(๒๔) “ผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ผู้ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ผู้ขนส่งประเภทไม่มีเรือเป็นของตนเองตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางทะเล หรือผู้ขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ซึ่งได้จดทะเบียนไว้กับ กรมศุลกากรตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

(๒๕) “การผ่านแดน” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อขนส่งของผ่าน ราชอาณาจักร จากท่าหรือที่แห่งหนึ่งที่ขนส่งเข้ามาไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งที่ขนส่งของออกไป ภายใต้ การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะขนส่ง นั้นจะมีการขนถ่ายของเพื่อเปลี่ยนยานพาหนะ การเก็บรักษาของในคลังสินค้า การเปลี่ยนภาชนะบรรจุของ เพื่อประโยชน์ในการขนส่ง หรือการเปลี่ยนรูปแบบของการขนส่งของด้วยหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใดๆ ซึ่งของนั้นในราชอาณาจักร

(๒๖) “การถ่ายลำ” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเพื่อลำเลียงถ่ายของจาก ยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของเข้ามาไปยังอีกยานพาหนะหนึ่งที่ขนส่งของออกไปภายในท่าหรือที่แห่งเดียวกัน ภายใต้การควบคุมของศุลกากร โดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร

(๒๗) “ที่ทำการศุลกากรร่วม” หมายความว่า ที่ทำการของคณะกรรมการศุลกากรร่วม ที่จัดตั้งขึ้นในสำนักงานใหญ่ขององค์กรร่วม เพื่อวัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒๘) “คณะกรรมการศุลกากรร่วม” หมายความว่า คณะกรรมการที่ประกอบด้วย พนักงานศุลกากร และเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซียที่จัดตั้งขึ้นเพื่อ วัตถุประสงค์ของการประสานงานด้านการดำเนินการตามกฎหมายศุลกากรและสรรพสามิตในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒๙) เพื่อประโยชน์แห่งหมวด ๓ ตอน ๖ คำว่า “ราชอาณาจักร” ในพระราชบัญญัตินี้ให้ หมายความว่า “พื้นที่พัฒนาร่วม”

(๓๐) “พื้นที่พัฒนาร่วม” หมายความว่า พื้นที่พัฒนาร่วมตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรร่วม ไทย-มาเลเซีย

(๓๑) “ของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร” หมายความว่า ของที่ได้รับยกเว้นอากร ศุลกากรทั้งตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซียที่เกี่ยวกับศุลกากร

(๓๒) “เขตทะเลหลวง” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง ทุกส่วนของทะเลซึ่งไม่ได้ รวมอยู่ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ในทะเลอาณาเขต หรือในน่านน้ำภายในของรัฐ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง กับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

(๓๓) “เขตเศรษฐกิจจำเพาะ” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง บริเวณที่อยู่เลยไปจาก และประชิดกับทะเลอาณาเขตไม่เกิน ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

(๓๔) “เขตไหล่ทวีป” หมายความว่า และกินความรวมไปถึง พื้นดินท้องทะเล และ ดินใต้ผิวดินของบริเวณใต้ทะเล ซึ่งขยายเลยอาณาเขตของรัฐตลอดส่วนต่อออกไปตามธรรมชาติ ของดินแดนทางบกของตน จนถึงริมนอกของขอบทวีป หรือจนถึงระยะ ๒๐๐ ไมล์ทะเลจากเส้นฐาน ซึ่งใช้วัดความกว้างของทะเลอาณาเขตในกรณีที่ริมนอกของขอบทวีปขยายไปไม่ถึงระยะนั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

(๓๕) “อาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสาร ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ที่เกี่ยวกับสินค้า” หมายความว่า อาจตรวจและสลักหลังเอกสารใดๆ ทั้งสิ้น ที่เกี่ยวกับเรือหรืออากาศยาน หรือของที่บรรทุกไว้หรือจะบรรทุกลงในเรือหรืออากาศยาน

(๓๖) “คดีภาษีศุลกากร” หมายความว่า คดีความผิดทางอาญาที่เกี่ยวกับการกระทำ ซึ่งกฎหมายในหน้าที่ของกรมศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้

(๓๗) “พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร” หมายความว่า อธิบดี และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวนและสอบสวนคดีภาษีศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

การบริหารงานศาลทหาร

ตอน ๑

การบริหาร

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งการศาลทหาร ให้อธิบดีมีอำนาจ

(๑) บังคับบัญชาจัดการงานและกำกับตรวจตรากิจการอันเป็นหน้าที่ของกรมศาลทหาร และมีหน้าที่บังคับบัญชาควบคุมพนักงานศาลทหารและบุคคลอื่นใดที่สังกัดกรมศาลทหาร

(๒) มีอำนาจให้เงินเดือนและเงินรางวัล เรียกประกันสำหรับความประพฤติดีและ ออกระเบียบสำหรับกรมตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและบังคับการให้เป็นไปตามนั้น

(๓) กำหนดระเบียบใด ๆ เพิ่มเติมตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้โดยเฉพาะได้

มาตรา ๙ เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ

ในการขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ตามเงื่อนไขในความตกลงระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งของใด ๆ เพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๑๔๓ หรือเพื่อการขนส่งของใด ๆ เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ของใดที่ไม่อาจขนส่งด้วยคอนเทนเนอร์ได้ เนื่องจากน้ำหนัก ขนาด หรือลักษณะของสินค้านั้น ๆ ในการขนส่ง ให้ขนส่งโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอให้ดำเนินพิธีการศาลทหารหรือให้บริการใด ๆ ในทางศาลทหารไม่ว่าตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศาลทหาร เมื่ออธิบดีเห็นสมควร ให้จัดทำให้ได้โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศาลทหาร กำหนดให้กระทำโดยไม่ต้องร้องขอ และกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ตอน ๒

การใช้ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในการศุลกากร

มาตรา ๑๑ การดำเนินการทางศุลกากร ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่ามิผลโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกับการดำเนินการทางศุลกากรโดยเอกสาร ทั้งนี้ การนำข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการศุลกากร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

มาตรา ๑๒ การดำเนินการโดยทางเอกสารใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ ถ้าได้กระทำในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้ถือว่าเป็นความผิดและมีโทษเช่นเดียวกับการกระทำที่ได้ดำเนินการโดยทางเอกสาร

ตอน ๓

ด้านศุลกากร

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์แห่งการศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งการนำของเข้า หรือส่งของออก และการศุลกากรอื่น ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(๑) กำหนดท่าหรือที่ใด ๆ หรือสนามบินใด ๆ ในราชอาณาจักรให้เป็นท่าหรือที่ หรือสนามบินศุลกากรสำหรับการนำของเข้า หรือการส่งของออก หรือการนำของเข้าและการส่งของออกและการศุลกากรอื่นซึ่งของประเภทใด ๆ หรือทุกประเภททางทะเลหรือทางบก หรือทางอากาศ หรือทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขตามแต่จะเห็นสมควร

(๒) ระบุเขตศุลกากร ณ ท่าใด หรือที่ใด หรือสนามบินศุลกากรใด ซึ่งได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๑๔ อธิบดีจะตั้งด่านตรวจเรือเข้าและออก และจะมอบหมายให้พนักงานศุลกากรอยู่ในเรือลำใด ๆ ในเวลาที่เรือนั้นอยู่ในเขตน่านน้ำไทยก็ได้

ตอน ๔

ทำเนียบท่าเรือและคลังสินค้า

มาตรา ๑๕ (๑) อธิบดีจะกำหนดที่อันสมควรอย่างน้อยแห่งใดให้เป็นท่าเนียบท่าเรือตามกฎหมายสำหรับบรรทุกของลง และขนของขึ้น และกำหนดแสดงเขตแห่งท่าเนียบท่าเรือนั้น ๆ ไว้ก็ได้ ห้ามมิให้เรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือขนสินค้าขึ้น ณ ที่อื่น นอกจาก ณ ที่ซึ่งได้อนุมัติตั้งว่านั้น หรือภายในเขตที่อธิบดีได้อนุมัติ และอธิบดีจะเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้น โดยให้ทำทัณฑ์บนหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจก็ได้

(๒) อธิบดีอาจสั่งได้ว่า การตรวจสินค้าเข้าและออกนั้นจะพึงกระทำ ณ ที่ใด และโดยวิธีใด และจะบังคับให้สร้างและอนุมัติการสร้างโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงสำหรับเป็นที่ตรวจและเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้ตรวจมอบก็ได้ บรรดาโรงพักสินค้าและที่มั่นคงเหล่านั้นต้องจัดให้มีที่อันสมควรไว้เป็นที่ทำการ ทั้งต้องมีรั้วและประตูให้สมควรจนเป็นที่พอใจของอธิบดี บรรดาประตูนอกและในทั้งปวงต้องลั่นด้วยกุญแจของรัฐบาล ส่วนลูกกุญแจนั้นให้เก็บรักษาไว้ที่ศุลกากร ผู้ใดเอากุญแจนั้นออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือบังอาจลอบเข้าไปในโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงเหล่านั้น มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ถ้าผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ โรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงต้องรับความเสียหาย เพราะเหตุมิได้ไขกุญแจของรัฐบาล ในเวลาอันควรเพื่อเริ่มทำการ คือเวลาเริ่มทำการราชการประจำวัน หรือเวลาเริ่มทำการล่วงเวลา ตามที่ได้รับอนุมัติ กรมศุลกากรต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทนให้แก่ผู้ค้าหรือเจ้าของหรือผู้ปกครองที่นั้นไม่เกินที่ได้เสียหายไป

(๔) ของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนั้น ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายที่หรือเอาเข้าร่วม หรือเลือกคัด หรือแบ่งแยกกอง หรือบรรจุ หรือกลับบรรจุใหม่ ณ ทำเนียบทำเรือหรือโรงพักสินค้าใด ๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตและมีพนักงานศุลกากรกำกับตรวจตราอยู่ด้วย

(๕) พนักงานศุลกากรกำกับทำเนียบทำเรือ หรือโรงพักสินค้าใด ๆ จะสั่งให้เอาของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบเข้าเก็บไว้ในโรงพักสินค้าหรือที่มั่นคงก็ได้ เมื่ออยู่ในวิสัยจะทำได้และเมื่อเป็นการจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน และของที่ยังไม่ได้ตรวจมอบนี้ห้ามมิให้ปล่อยทิ้งไว้ในที่ส่วนใดส่วนหนึ่งแห่งทำเนียบทำเรืออันเป็นที่โล่ง ซึ่งอธิบดีเห็นว่าศุลกากรจะไม่สามารถระวังรักษาให้เพียงพอได้

(๖) เพื่อให้การจัดเก็บอากรสำหรับสินค้าอันตรายเป็นไปโดยสอดคล้องกับความปลอดภัยในการขนถ่ายหรือการเก็บรักษาสินค้าในเขตศุลกากรแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดีได้หารือกับผู้รับผิดชอบประจำท่าหรือที่หรือสนามบินศุลกากรที่เป็นเขตศุลกากรแห่งนั้นแล้ว ให้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดชนิดหรือประเภทของสินค้าอันตรายและวิธีการเก็บอากรของสินค้านั้นกล่าวตลอดจนกำหนดเงื่อนไขในการขนถ่าย การเก็บรักษาสินค้าและการนำสินค้านั้นออกไปจากเขตศุลกากรแห่งนั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๖ (๑) ผู้ใดร้องขออนุมัติจัดตั้งทำเนียบทำเรือ หรือโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงแห่งหนึ่งแห่งใด จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด หากอธิบดีไม่อนุมัติ ให้อธิบดีแจ้งข้อขัดข้องเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้ร้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้อง ถ้าคำแจ้งข้อขัดข้องนั้นมีได้ส่งไปภายในกำหนดเวลาดังระบุไว้นี้ ให้ถือว่าที่นั้น ๆ เป็นอันได้อนุมัติแล้ว

(๒) การอนุมัติชั่วคราวสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งคิดจะตั้งขึ้นนั้น เมื่อผู้ร้องได้ทำแผนผังส่งแล้ว ก็ให้อนุมัติชั่วคราวได้

(๓) เจ้าของหรือผู้ปกครองทำเนียบทำเรือ หรือโรงพักสินค้า หรือที่มั่นคงทุกแห่งซึ่งได้อนุมัติตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้รับแจ้งการอนุมัตินั้นเป็นลายลักษณ์อักษร ในการอนุมัตินี้ให้แสดงเขตและระเบียบการแห่งที่นั้นลงไว้ให้ชัดเจน และถ้าเจ้าของหรือผู้ปกครองที่ได้ยื่นแผนผังอันแท้จริงแห่งที่นั้นด้วย ก็ให้อธิบดีเขียนคำรับรองแผนผังนั้น อนึ่ง การให้อนุมัติที่ใด ๆ ดังได้ระบุและ

กำหนดเขตไว้ นั้น ให้เป็นอันสมบูรณ์อยู่ตราบเท่าเวลาซึ่งที่นั้น ๆ คงรูปอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงในทางก่อสร้าง และระเบียบการ และตราบเท่าเวลาที่ประกันซึ่งได้ให้ไว้ยังคงเป็นที่พอใจของอธิบดี

มาตรา ๑๗ เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าหรือท่าเรือ ซึ่งได้รับอนุมัติ ตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปี ตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ อธิบดีจะอนุมัติและกำหนดสถานที่ตรวจและเก็บของซึ่งมีผู้นำเข้ามาใน ราชอาณาจักรเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนก็ได้ โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของตลอดจน ข้อบังคับ เพื่อการดำเนินการและตรวจตราควบคุมคลังสินค้าทัณฑ์บนตามที่เห็นสมควร

เพื่อเป็นการประกันค่าภาษีอากรหรือค่าชดใช้ใช้อื่น ซึ่งกรมศุลกากรอาจเรียก้องได้ ตามกฎหมายหรือข้อตกลง อธิบดีอาจเรียกประกันจากเจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยให้ ทำทัณฑ์บน และหรืออย่างอื่นจนเป็นที่พอใจ

เจ้าของหรือผู้ปกครองคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประจำปี ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ อธิบดีมีอำนาจ

(๑) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับแสดงและขายของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๒) อนุมัติให้จัดตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือตามที่อธิบดีเห็นสมควรกับของที่นำเข้ามาและเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น โดยให้ปฏิบัติตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เว้นไว้แต่จะมีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คลังสินค้าทัณฑ์บนตาม (๑) และ (๒) อยู่ในบังคับแห่งบทบัญญัติในหมวด ๒ ตอน ๔ ว่าด้วยท่าเรือและคลังสินค้า และหมวด ๒ ตอน ๕ เก็บของในคลังสินค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๐ บรรดาคลังสินค้า หรือท่าเรือ ให้เจ้าของหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่น ซึ่งเกี่ยวข้อง สร้างขึ้นและบำรุงรักษาโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง

ตอน ๕

เก็บของในคลังสินค้า

มาตรา ๒๑ ของใดที่ได้ยื่นใบขนสินค้าและได้ขนขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามมาตรา ๑๙ โดยได้ปฏิบัติครบถ้วนตามกฎหมายและระเบียบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานศุลกากร ได้รับรองรายละเอียดแห่งของนั้นแล้ว ให้ถือว่าของนั้นได้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนถูกต้องแล้ว

มาตรา ๒๒ รายละเอียดแห่งของซึ่งพนักงานศุลกากรได้รับรองตามมาตรา ๒๑ ให้ใช้สำหรับประเมินอากรแก่ของนั้น แต่ในกรณีที่ได้ใช้ของดังกล่าวในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือ ดำเนินการอื่นใดในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณปริมาณที่ใช้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบ หรือ ที่อธิบดีกำหนด

ให้ยกเว้นการเก็บอากรขาเข้าและอากรขาออกแก่ของที่ปล่อยออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่ว่าจะปล่อยออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

การปล่อยของออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน หากเป็นการโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่น หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๓๘ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วย พิภพัตตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้น ออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบ ที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ของใดมีกฎหมายบัญญัติให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินอากรเมื่อส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินอากร โดยถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๓ บรรดาของที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๘ นั้น ต้องเก็บไว้ใน หีบห่อเดิมตามที่ได้นำเข้ามา เว้นแต่ ได้รับอนุญาตให้ย้ายหีบห่อได้ ณ ทำเนียบท่าเรือ หรืออนุญาตให้เอาเข้ารวม ให้เลือกคัด ให้แบ่งแยกกอง ให้บรรจุ หรือกลับบรรจุใหม่ในคลังสินค้านั้น ในกรณีเช่นนี้ให้พนักงานศุลกากร จดรายการนั้นไว้ ถ้าของนั้นในภายหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงแก่ของหรือหีบห่อที่เก็บไว้นั้น เปลี่ยนแปลง ในการบรรจุเข้าหีบห่อในคลังสินค้า หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายและเลขหมายหีบห่อ หรือถ้าได้ ขนย้ายของไปจากห้องในคลังสินค้าซึ่งได้เก็บไว้นั้น หากมิได้ทำต่อหน้าและได้รับอนุญาตจาก พนักงานศุลกากร ให้รับของและหีบห่อนั้นเสีย เว้นแต่จะเป็นไปเพื่อส่งมอบตามใบอนุญาต หรือคำสั่ง หรืออำนาจอันถูกต้องสำหรับการนั้น

มาตรา ๒๔ ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าเดินเล่อไม่เก็บของในคลังสินค้าให้มีทางเข้าถึงหีบห่อ ของทุกห่อได้โดยสะดวก เมื่อได้ทำการเดินเล่อเช่นนี้เป็นครั้งแรก จะได้รับคำตักเตือน หลังจากนั้นหากได้ กระทำการเดินเล่ออีก ผู้ปกครองคลังสินค้านั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๒๕ ของใดปรากฏว่าได้เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๘ และเป็นของ ยังมีได้ตรวจและส่งมอบถูกต้อง ถ้าผู้ปกครองคลังสินค้าไม่แสดงของนั้นในเมื่อพนักงานศุลกากรร้องขอ ผู้ปกครองคลังสินค้านั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท สำหรับ หีบห่อหนึ่ง ๆ ที่ไม่ได้แสดง นอกจากค่าภาษีที่ต้องเสียสำหรับของนั้น

มาตรา ๒๖ ถ้าของใดที่ได้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๙ มิได้เก็บให้ถูกต้องตามใบขนสินค้า หรือเมื่อได้เก็บไว้ในคลังสินค้าแล้ว ได้ซ่อนเร้นหรือย้ายขนไปจากคลังสินค้าด้วยประการใด ๆ หรือได้รื้อออกจากหีบห่อ หรือย้ายจากหีบห่ออันหนึ่งไปบรรจุในหีบห่ออีกอันหนึ่ง หรือทำด้วยประการอื่นใด เพื่อที่จะปน ย้าย หรือซ่อนเร้นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ให้รับของนั้นเสีย

มาตรา ๒๗ ผู้ใดบังอาจลอบเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑๘ หรือล่องเข้าไปถึงของที่อยู่ในคลังสินค้านั้น เว้นแต่จะได้เข้าไปต่อหน้าพนักงานศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ อธิบดีไม่ต้องใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้นำของเข้า หรือเจ้าของ หรือผู้รับตราส่ง ในเหตุที่เกิดความเสียหายขึ้นแก่ของระหว่างที่เก็บอยู่ในคลังสินค้า เพราะเกิดเพลิงไหม้ หรือเพราะอุบัติเหตุอย่างอื่นอันมีอาจหลีกเลี่ยงเสียได้ หรือเพราะเหตุเสียหายไม่ว่าอย่างใด ๆ เว้นแต่การเสียหายนั้นจะเกิดจากความจงใจละเลย หรือการกระทำ หรือละเว้นการกระทำของพนักงานศุลกากรในเวลากระทำการตามหน้าที่

มาตรา ๒๙ ถ้าของใดที่เก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนสินค้าเพื่อเก็บในคลังสินค้า หรือที่ยื่นใบขนสินค้าเพื่อรับมอบไปจากคลังสินค้านั้น สูญหาย หรือถูกทำลายโดยอุบัติเหตุอันมีอาจจะหลีกเลี่ยงเสียได้ ในขณะที่อยู่บนเรือ หรือในเวลาย้ายถอนขนขึ้น หรือในเวลารับเข้าเก็บในคลังสินค้า หรือเวลาที่อยู่ในคลังสินค้า อธิบดีอาจยกเว้นค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือคืนค่าภาษีที่ได้เสียแล้วสำหรับของนั้นได้

มาตรา ๓๐ ถ้าในเวลาใดเวลาหนึ่ง ปรากฏว่าของในคลังสินค้ามีปริมาณแตกต่างกว่าที่จดไว้ในใบขนสินค้าเดิมเมื่อนำของนั้นเข้าเก็บ และปริมาณที่ต่างกันนี้ไม่มีเหตุผลปรากฏในบันทึกของพนักงานศุลกากร ให้ถือว่าของตามปริมาณที่ต่างกันอันแสดงเหตุโดยชอบด้วยกฎหมายมิได้นั้น ถือว่าเป็นของที่ได้ย้ายขนหรือย้ายเข้ามาโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๖๔ บังคับแก่กรณีเช่นนี้

มาตรา ๓๑ ของใดที่เก็บในคลังสินค้าแห่งหนึ่งนั้น จะย้ายไปเก็บในคลังสินค้าแห่งอื่นใด ในราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของที่หลีกเลี่ยงค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในราชอาณาจักร หรือของที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในคลังสินค้า ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจเข้าไปในคลังสินค้า เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือของใด ๆ รวมทั้งตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล ซึ่งอยู่ในคลังสินค้านั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น

หมวด ๓

การควบคุมทางศุลกากร

ตอน ๑

อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๓๓ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การนำของใด ๆ จากประเทศใด ๆ นอกจากราชอาณาจักรไทย เข้ามาโดยประสงค์จะนำเข้ามาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะเท่านั้น ให้ถือว่าเป็น “นำเข้าสำเร็จ” ในเวลาที่นำของดังกล่าวเข้ามาในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๓๔ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การนำของใด ๆ ที่ได้จากหรือผลิตในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ออกจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็น “ส่งออกสำเร็จ” ในเวลาที่ของดังกล่าวออกไปจากเขตเศรษฐกิจจำเพาะ

มาตรา ๓๕ กรณีนอกเหนือจากมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายใน การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายภายในให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๖ อำนาจของศุลกากรที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้นำมาใช้บังคับเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจ และการแสวงหาประโยชน์ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนดไว้ในขณะนี้ หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยทะเล หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ทางเศรษฐกิจโดยอนุโลม ตามที่จะพึงใช้ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

มาตรา ๓๗ ให้นำความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับเหนือเกาะเทียม สิ่งติดตั้งและสิ่งก่อสร้างเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสำรวจ และการแสวงหาประโยชน์ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนดไว้ในขณะนี้ หรือตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยทะเล หรือเพื่อความมุ่งประสงค์อื่น ๆ ทางเศรษฐกิจโดยอนุโลม ตามที่จะพึงใช้ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

ตอน ๒

อำนาจทางศุลกากรในเขตไหล่ทวีป

มาตรา ๓๘ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ ตอน ๑ อำนาจทางศุลกากรในเขตเศรษฐกิจจำเพาะมาใช้บังคับกับเขตไหล่ทวีปด้วยโดยอนุโลม และเท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล

ตอน ๓

อำนาจทางศุลกากรในเขตทะเลหลวง

มาตรา ๓๙ สิทธิการไล่ตามติดพัน จะกระทำได้เฉพาะภายใต้ขอบเขตของการศุลกากร
ดังนี้

การไล่ตามติดพันเรือต่างชาติอาจกระทำได้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีเหตุผลที่เชื่อได้ว่า
เรือนั้นได้ละเมิดกฎหมายและข้อบังคับของรัสนั้น การไล่ตามเช่นนั้น จะต้องเริ่มต้นเมื่อเรือต่างชาติหรือ
เรือเล็กลำหนึ่งของเรือต่างชาติอยู่ในน่านน้ำภายใน น่านน้ำหมู่เกาะ ทะเลอาณาเขต หรือเขตต่อเนื่องของ
รัฐที่ไล่ตาม และสามารถดำเนินต่อไปได้นอกทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่อง หากการไล่ตามนั้นมีได้
ขาดตอนลง ไม่จำเป็นว่าในขณะที่เรือต่างชาติอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องได้รับคำสั่งให้หยุด
เรือที่ออกคำสั่งควรจะต้องอยู่ในทะเลอาณาเขตหรือเขตต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ถ้าเรือต่างชาติอยู่ใน
เขตต่อเนื่อง การไล่ตามจะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้มีการละเมิดสิทธิซึ่งเขตนั้นได้ถูกจัดตั้งขึ้นสำหรับคุ้มครอง
เท่านั้น

สิทธิการไล่ตามติดพันสิ้นสุดลงทันทีที่เรือซึ่งถูกไล่ตามเข้าเขตทะเลอาณาเขตของตนหรือ
ของรัฐที่สาม

การไล่ตามติดพันยังไม่ถือว่าได้เริ่มขึ้น เว้นแต่เรือที่ไล่ตามได้ทำให้ตนเองมั่นใจ
โดยทุกวิถีทางที่จะทำได้เท่าที่มีอยู่แล้วว่า เรือที่ถูกไล่ตามหรือเรือเล็กลำใดลำหนึ่งของเรือนั้นหรือยานลำอื่นซึ่ง
ทำงานร่วมกัน และใช้เรือที่ถูกไล่ตามเป็นเรือแม่ อยู่ในขอบเขตของทะเลอาณาเขต หรือภายใน
เขตต่อเนื่อง หรือเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือเหนือไหล่ทวีปแล้วแต่กรณี การไล่ตามจะเริ่มขึ้นได้ต่อเมื่อ
ได้ให้ทัศนสัญญาณหรือโสตสัญญาณให้หยุดในระยะห่างที่เรือต่างชาติสามารถเห็นหรือได้ยินสัญญาณได้
เท่านั้น

สิทธิการไล่ตามติดพันจะใช้ได้เฉพาะโดยเรือรบหรืออากาศยานทหาร หรือเรือ หรือ
อากาศยานอื่น ๆ ซึ่งมีเครื่องหมายชัดเจนและบ่งชัดว่าเป็นเรือที่ใช้ในงานของรัฐบาลและได้รับมอบอำนาจ
เพื่อการนั้น

ให้สิทธิการไล่ตามติดพันใช้บังคับโดยอนุโลมกับการละเมิดในเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือ
บนไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยรอบสิ่งติดตั้งบนไหล่ทวีป ซึ่งกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่
ตามกฎหมายว่าด้วยทะเล เขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือไหล่ทวีป รวมทั้งเขตปลอดภัยเช่นว่านั้น

ตอน ๔

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

มาตรา ๔๐ ในหมวดนี้

(๑) “พื้นที่ควบคุมร่วมกัน” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมร่วมกัน ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

(๒) “ความตกลง” หมายความว่า ความตกลงระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน

มาตรา ๔๑ ให้กรมศุลกากรมีอำนาจทางศุลกากรทั้งปวงในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน เช่นเดียวกับในเขตศุลกากร

มาตรา ๔๒ การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๔๓ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันในราชอาณาจักรให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายไทย ให้พนักงานศุลกากรของ รัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

(๒) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดตามกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลงและ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยัง ประเทศภาคีตามความตกลง

(๓) ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศภาคี ตามความตกลง ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยดำเนินการตามกฎหมายไทย และเมื่อดำเนินการ เสร็จแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงทราบ และถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลงร้องขอ พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะส่ง บุคคลสัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวไปยัง ประเทศภาคีตามความตกลงเมื่อได้มีการดำเนินการตามกฎหมายไทยเสร็จแล้วก็ได้

มาตรา ๔๔ การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกันนอกราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยร้องขอต่อ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุม พาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยศุลกากรต่อไป

การดำเนินการในกรณีที่มีการกระทำความผิดทั้งตามกฎหมายไทยและกฎหมายของประเทศภาคีตามความตกลงที่เกี่ยวกับการขนส่งข้ามพรมแดนที่ตรวจพบในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน นอกราชอาณาจักร พนักงานศุลกากรของรัฐบาลไทยจะร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลประเทศภาคีตามความตกลง ให้ส่งบุคคล สัตว์ พืช ของ ตลอดจนพาหนะ ผู้ควบคุมพาหนะ และคนประจำพาหนะที่ใช้ขนส่งสิ่งดังกล่าวมายังราชอาณาจักร เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรก็ได้

มาตรา ๔๕ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการศุลกากรในพื้นที่ควบคุมร่วมกัน

ตอน ๕

อำนาจทางศุลกากรในเขตต่อเนื่อง

มาตรา ๔๖ เรือทุกลำที่เข้ามาหรือหยุดลอยลำหรือจอดเรือในเขตต่อเนื่องต้องตอบคำถามใดๆ ของพนักงานศุลกากรเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทาง ลักษณะของสินค้าในเรือ และสิ่งทีนำมาในเรือตามที่พนักงานศุลกากรถาม และต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือไม่ตอบคำถามหรือไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้เรือที่อยู่ในเขตต่อเนื่องขนถ่ายสิ่งของใดๆ โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับเป็นเงินสองเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินห้าหมื่นบาทแล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใดๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๔๖ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่พักต้องคำนึงถึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๔๘ ให้นำความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๗๑ มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๑๗๘ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการลักลอบหรือจะลักลอบหนีศุลกากรหรือมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตต่อเนื่อง ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้นายเรือหยุดหรือนำเรือไปยังที่แห่งหนึ่งแห่งใด เพื่อการตรวจค้นจับกุมหรือดำเนินคดีได้

เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้ต้องหาและส่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใดแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้น มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบจากอัยการสูงสุด หรือผู้รักษาการแทนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ มิให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตอน ๖

อำนาจทางศุลกากรในพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๕๐ การจัดระเบียบการเคลื่อนย้ายของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖ (๔) กรมศุลกากรยังคงใช้อำนาจทางศุลกากรทั้งปวงที่เกี่ยวกับของที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วม

มาตรา ๕๒ การเคลื่อนย้ายของใดๆ เข้ามาในหรือส่งออกไปจากพื้นที่พัฒนาร่วมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ของใดๆ ที่เข้ามาในพื้นที่พัฒนาร่วมจาก

(ก) ประเทศอื่นใดนอกจากราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย คลังสินค้าใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาต หรือบริเวณทัณฑ์บนของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นของนำเข้า

(ข) ราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้ถือว่าเป็นการเคลื่อนย้ายภายในประเทศ ทั้งนี้ ของนั้นจะต้องเป็นของที่ได้รับความเห็นชอบทางศุลกากร เครื่องมือเครื่องใช้ และวัสดุสิ่งของสำหรับใช้ในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๒) ของที่ผลิตในพื้นที่พัฒนาร่วมที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทย หรือไปยังมาเลเซีย หรือประเทศที่สาม ให้ถือว่าเป็นของส่งออก

(๓) ของที่เคลื่อนย้ายเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วมตาม (๑) (ข) และต่อมาของนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๓ ของใดๆ ที่จัดอยู่ในบัญชีของต้องห้ามตามกฎหมายของราชอาณาจักรไทย และมาเลเซีย จะไม่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าไปในพื้นที่พัฒนาร่วม เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นจะต้องมีการยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้ารายใดรายหนึ่งโดยเฉพาะ การยกเว้นนั้นจะกระทำได้อาศัยความตกลงระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๕๔ การนำเข้า การส่งออก และการเคลื่อนย้ายภายในสำหรับของในพื้นที่พัฒนาร่วมให้ใช้แบบศุลกากรตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๕ พนักงานศุลกากรย่อมมีอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการผ่านพิธีการศุลกากร รวมทั้งการเก็บภาษีอากรในเรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และใช้อำนาจนั้นได้ภายในบริเวณที่ทำการศุลกากรร่วม

มาตรา ๕๖ การกระทำที่ได้ทำลงในพื้นที่พัฒนาร่วม

(๑) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยหรือมาเลเซีย ประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเทศที่มีการอ้างว่ากฎหมายของตนถูกละเมิดมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๒) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย ประเทศที่เจ้าพนักงานของตนเป็นผู้ทำการจับกุมหรือยึดเป็นคนแรกในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดดังกล่าวมีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้น

(๓) หากการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับศุลกากรของราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย และเป็นกรณีที่มีการจับกุมหรือยึดพร้อม ๆ กันโดยกรมศุลกากรและหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความผิดดังกล่าว ประเทศที่มีสิทธิเข้าใช้เขตอำนาจเหนือความผิดนั้นให้กำหนดโดยการหารือระหว่างกรมศุลกากร และหน่วยงานศุลกากรและสรรพสามิตของมาเลเซีย

(๔) เงินที่ได้จากการขายของซึ่งเป็นผลผลิตของพื้นที่พัฒนาร่วมที่ถูกริบให้แบ่งเท่ากันระหว่างราชอาณาจักรไทยและมาเลเซีย

มาตรา ๕๗ ให้ศาลภาษีอากรกลาง ศาลจังหวัดสงขลา หรือศาลอาญา มีเขตอำนาจที่จะพิจารณาพิพากษาคดีศุลกากรที่เกี่ยวกับพื้นที่พัฒนาร่วม

ตอน ๗

พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร

มาตรา ๕๘ ให้กรมศุลกากร มีพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับคดีภาษีศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๙ พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ โดยต้องมีคุณสมบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร ต้องมีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่สำเร็จการศึกษาดังกล่าว ไม่น้อยกว่าเจ็ดปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กรมศุลกากรกำหนด

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมาย หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่สำเร็จการศึกษาดังกล่าว ไม่น้อยกว่าห้าปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กรมศุลกากรกำหนด

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่สำเร็จการศึกษาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากรกำหนด

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาใดสาขาหนึ่ง และมีประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่สำเร็จการศึกษาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ. กรมศุลกากรกำหนด

มาตรา ๖๐ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร ให้แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๙ และผ่านการประเมินความรู้ความสามารถตามหลักเกณฑ์ที่ อ.ก.พ.กรมศุลกากร กำหนด โดยบุคคลดังกล่าวต้องสำเร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตรการสอบสวนคดีภาษีศุลกากรของกรมศุลกากร หรือหน่วยงานอื่นที่กรมศุลกากรรับรองด้วย

การแต่งตั้งบุคคลใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๑ ให้ตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากร เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรม โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๖๒ ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตอน ๘

การสืบสวนและสอบสวนคดีภาษีศุลกากร

มาตรา ๖๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนคดีภาษีศุลกากรเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เขตอำนาจพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร ข้อมูล หรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร ข้อมูลหรือหลักฐานอื่นใดที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถเข้าใจได้ มาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรต้องควบคุมหรือขังผู้ต้องหา ให้นำตัวผู้ต้องหานั้นไปควบคุมหรือขังยังที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด

มาตรา ๖๖ ในคดีที่มีการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการ โดยพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคดีที่มีการกระทำความผิดหลายเรื่องต่อเนื่องหรือเกี่ยวพันกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะต้องดำเนินการ โดยพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนสำหรับความผิดบทอื่นหรือเรื่องอื่นด้วย และให้ถือว่าคดีดังกล่าวเป็นคดีภาษีศุลกากร เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่ามีความจำเป็นและเป็นคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อน อธิบดีอาจขอให้อัยการสูงสุดหรืออัยการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งพนักงานอัยการทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง

ให้พนักงานอัยการตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรเพื่อให้คำแนะนำและตรวจสอบพยานหลักฐาน ในเรื่องเกี่ยวกับการรวบรวมพยานหลักฐาน

มาตรา ๖๘ การสืบสวนและสอบสวนคดีภาษีศุลกากรใด มีเหตุจำเป็นต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษ อธิบดีอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้นเป็นที่ปรึกษาคดีภาษีศุลกากรได้

ให้ที่ปรึกษาคดีภาษีศุลกากรได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในระเบียบกระทรวงการคลัง

มาตรา ๖๙ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรทำความเห็นว่าควรส่งฟ้องหรือส่งไม่ฟ้อง พร้อมส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

ในการจับ ควบคุม ค้น บรรดาที่เป็นอำนาจของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้พนักงานสอบสวนคดีภาษีศุลกากรประสานงานกับเจ้าพนักงานตำรวจผู้รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจร่วมกันกำหนดระเบียบเกี่ยวกับแนวทางและวิธีปฏิบัติในการดำเนินการตามวรรคสอง

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่คำสั่งของอัยการสูงสุดให้อธิบดีมีอำนาจแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๑๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น

มาตรา ๗๑ คดีภาคีศาลการที่เสร็จสิ้นไปได้โดยการเปรียบเทียบงดการฟ้องร้องของคณะกรรมการเปรียบเทียบหรืออธิบดี ให้คดีนั้นเป็นอันยุติโดยไม่ต้องมีการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญาอื่น มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนคดีภาคีศาลการตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ บรรดาคดีภาคีศาลการ ที่ค้างการดำเนินการและคดียังไม่ถึงที่สุดอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายนั้น ๆ ต่อไปจนคดีถึงที่สุด

ตอน ๙

อำนาจทางศาลการในบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศาลการ

มาตรา ๗๕ เมื่อเห็นเป็นการสมควรกำหนดเขตท้องที่ใดเป็นเขตควบคุมศาลการ ให้ประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศาลการ

ภายในเขตควบคุมศาลการ ให้

บรรดาโรงเรือน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นของพนักงานศาลการตลอดไป ไม่ว่าในเวลากลางวันหรือกลางคืนโดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ในการใช้อำนาจดังกล่าวแต่ละคราว พนักงานศาลการต้องแสดงว่าตนมีเหตุอันสมควรที่จะใช้อำนาจนั้น และต้องแสดงบัตรประจำตัวว่าเป็นพนักงานศาลการด้วย

บรรดายานพาหนะซึ่งเข้าใน หรือออกไป หรือพักอยู่ใน หรือผ่านเขตนั้นตกอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน

บรรดาบุคคลซึ่งสัญจรไปมาภายในเขตนั้นอยู่ในอำนาจการตรวจค้นทำนองเดียวกัน แต่ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลดังกล่าวนั้นได้กระทำความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยศาลการ และบุคคลนั้นไม่สามารถแสดงเหตุผลของตนให้เป็นที่พอใจของพนักงานศาลการ พนักงานศาลการมีอำนาจจับได้โดยไม่ต้องมีหมายจับ แล้วนำส่งตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

อำนาจการตรวจค้นของพนักงานศาลการ เกี่ยวกับโรงเรือนหรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ในเวลากลางคืนจะต้องเป็นพนักงานศาลการผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๗๖ ภายในเขตควบคุมศุลกากร อธิบดีมีอำนาจประกาศให้ผู้ทำการค้าสินค้าชนิดใด ตามลักษณะเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดไว้ จัดให้มีสมุดควบคุมตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้ลงรายการ ในขณะที่ได้รับและจำหน่ายสินค้าชนิดนั้นในการประกอบการค้าเป็นรายวันในสมุดนั้น การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศตามความในวรรคก่อน ให้ผู้ทำการค้าจัดให้มีสมุดควบคุมและลงรายการในสมุดควบคุมเป็นรายวัน

ถ้าการตรวจแสดงให้เห็นว่ามีสินค้าขาดหรือเกินจำนวนที่ควรจะปรากฏตามสมุดควบคุม ในเมื่อค่านึงถึงจำนวนสินค้าที่ผู้ทำการค้าสมควรมีไว้เพื่อใช้สอยเอง และให้ครอบครัวใช้สอยตามปกติแล้ว ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้าซึ่งขาดหรือเกินนั้นได้นำมาไว้ในครอบครองของผู้ทำการค้า หรือย้ายขนไป โดยผิดกฎหมายแล้วแต่กรณี โดยยังไม่ได้ชำระค่าอากร

มาตรา ๗๗ อธิบดีมีอำนาจประกาศระบุบริเวณพิเศษในเขตควบคุมศุลกากรซึ่งจะต้องอยู่ภายในบังคับแห่งบทบัญญัติมาตรานี้ และให้มีแผนที่แสดงเขตของบริเวณดังกล่าวต่อท้ายประกาศนั้น การประกาศให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ภายในบริเวณพิเศษนั้น ผู้ใดมีสินค้าเพื่อการค้าของตนหรือของผู้อื่นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ยังไม่ได้ชำระค่าอากร เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจว่าได้ชำระอากรแล้ว

ห้ามมิให้ผู้ใดทำการขนสินค้าเข้าไป หรือออกมา หรือขนภายในบริเวณพิเศษนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร และต้องแสดงเอกสารการอนุญาตนั้น เมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้อง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๗ วรรคสาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ตอน ๑๐

การค้าชายฝั่ง

มาตรา ๘๐ การค้าทางทะเลจากภาคหนึ่งไปยังอีกภาคหนึ่งแห่งราชอาณาจักรนั้น ให้ถือว่าเป็นการค้าชายฝั่งและบรรดาเรือทั้งหลายที่ใช้ในการค้าเช่นนี้ ได้ชื่อว่าเป็นเรือค้าชายชายฝั่ง

มาตรา ๘๑ เรือลำใดมาจากภาคต่างประเทศ และแวะ ณ ท่าหรือที่แห่งใดในราชอาณาจักร ในระหว่างทางไปยังท่าหรือที่อื่นในราชอาณาจักร และเรือลำใดออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งในราชอาณาจักร ไปยังท่าหรือที่แห่งอื่นในระหว่างทางขาออกไปยังภาคต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการไปมาค้าขายในเขตชายฝั่ง ให้บังคับด้วยบทกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการค้าชายฝั่ง แต่ในส่วนการไปมาค้าขายหรือรับส่งสินค้าอันเกี่ยวกับภาคต่างประเทศ ให้บังคับด้วยบทกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการค้าต่างประเทศ

กรณีเรือค้าขายฝ่งลำใดมีเหตุผลพิเศษต้องเดินทางออกไปยังภาคต่างประเทศชั่วคราว โดยไม่ได้ทำการค้าใด ๆ กับภาคต่างประเทศให้บังคับด้วยกฎหมายและระเบียบว่าด้วยการค้าขายฝ่ง

มาตรา ๘๒ อันเรือค้าขายฝ่งนั้น ถ้าทำการบรรทุกของใด ๆ ลงหรือขนของใด ๆ ขึ้นจากเรือในท้องทะเลหรือนอกเขตท่า หรือนอกราชอาณาจักร หรือถ้าเรือค้าขายฝ่งลำใดแวะ ณ ที่ใด นอกราชอาณาจักรหรือเปลี่ยนทางเดิน โดยมีได้มีพฤติการณ์อันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ มาบังคับให้ต้องกระทำ เช่นนั้น หรือถ้านายเรือค้าขายฝ่งลำใดซึ่งได้แวะ ณ ที่ใดนอกราชอาณาจักร มิได้แจ้งเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าแรกที่มาถึงในราชอาณาจักรในทันทีที่เรือนั้นมาถึง นายเรือนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๘๓ ก่อนที่จะบรรทุกของใดซึ่งตั้งใจจะส่งไปตามชายฝ่งลงในเรือลำใดที่จะไป หรืออาจจะไปตามชายฝ่งก่อน แล้วจึงเลยไปยังภาคต่างประเทศนั้น ให้ยื่นบัญชีสินค้าตามแบบที่อธิบดี กำหนด และถ้ามีค่าภาษีจะพึงต้องเสียในการส่งของนั้น ๆ ออกเท่าไร ก็ต้องวางเงินค่าภาษีไว้จนเต็มจำนวน ณ ท่าที่ได้รับใบปล่อยเรือ เงินที่วางไว้นี้อาจคืนให้เมื่อได้ยื่นใบรับรองอันถูกต้องของพนักงานศุลกากร ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือ อันแสดงว่าของนั้นได้ขนขึ้นภายใน ราชอาณาจักร

มาตรา ๘๔ ก่อนเรือค้าขายฝ่งลำใดจะออกจากท่าหรือที่ขนสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ให้ทำบัญชีเป็นสองฉบับ มีข้อความต้องกันตามแบบที่อธิบดีกำหนด ลงชื่อนายเรือแสดงรายละเอียดของเรือ และสินค้าในเรือตามที่กำหนดไว้ และส่งมอบแก่พนักงานศุลกากรผู้ซึ่งจะได้ยึดใบคู่ฉบับไว้ และลงวันเดือนปี และลงชื่อในต้นฉบับคืนให้ไป บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปล่อยสินค้าและปล่อยเรือให้เดินทางได้ด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในแบบนั้น ถ้าเรือค้าขายฝ่งลำใดออกจากที่แห่งใดโดยไม่มีใบอนุญาตเช่นนี้ หรือถ้าไม่แสดงใบอนุญาตนี้ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือถึงท่า และก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้น นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๕ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรจะออกไปอนุญาตปล่อยสินค้าอย่างคุ่มได้ทั่วไปให้แก่เรือลำใด ๆ ที่ไปมาค้าอยู่เสมอเป็นปกติระหว่างท่าต่าง ๆ ในราชอาณาจักรก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องยื่นบัญชีอันถูกต้องแห่งสินค้าที่บรรทุกไปนั้นต่อพนักงานศุลกากรให้ตรงต่อระเบียบการทุก ๆ เที้ยว และต้องส่งใบแจ้งความตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าที่เรือออกก่อนเวลาที่จะออกเรือ และให้ยื่นคำแจ้งความตามที่กำหนดไว้ในแบบอันเดียวกันนั้นต่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าที่เรือไปถึงภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เมื่อเรือไปถึงและก่อนเริ่มขนสินค้าขึ้น ใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไปนี้อาจถอนเสียในเวลาใด ๆ ก็ได้ โดยแจ้งความให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าผู้ทรงใบอนุญาตปล่อยสินค้าอันคุ่มได้ทั่วไป ละเลยไม่ยื่นบัญชีสินค้าและคำแจ้งความดังกล่าวไว้ในมาตรานี้ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง สำหรับเรือที่เดินไปมาโดยมีใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไปกำกับทุก ๆ ท่าที่ระบุชื่อไว้ในแบบนั้น และซึ่งจะต้องยื่นรายการแจ้งกำหนดวันเรือมาถึงและออกไปตามความในมาตรานี้ และในอัตราเดียวกับที่จะได้เรียกเก็บจากเรือที่ไม่ได้ออกใบอนุญาตอย่างคุ่มได้ทั่วไป

มาตรา ๘๖ ของอันพึงต้องเสียค่าอากรชั้นใน หรือของต้องจำกัดบรรทุกไปในเรือค้าชายฝั่งลำใด ถ้าขนออกจากเรือโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๘๗ นายเรือค้าชายฝั่งทุกลำจะต้องมี หรือจัดให้มีสมุดบัญชีสินค้าไว้ประจำเรือเพื่อบันทึกข้อความรายละเอียดในการเดินเรือทุกเที่ยว คือประเภทและปริมาณสินค้า วัน เดือน ปี และท่าที่ออกเรือ วัน เดือน ปี และท่าที่ไปถึง และที่ถ่ายสินค้าออก ชื่อนายเรือ และรายละเอียดอย่างอื่นที่จำเป็นเฉพาะกรณี และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้อง นายเรือต้องแสดงสมุดบัญชีสินค้าให้ตรวจ และพนักงานศุลกากรมีอำนาจที่จะจดบันทึกหรือหมายเหตุอย่างใด ๆ ลงในสมุดบัญชีนั้นได้

หมวด ๔

การนำของเข้าและส่งออก

ตอน ๑

การนำของเข้าและส่งออกทางทะเล

มาตรา ๘๘ เรือทุกลำไม่ว่าจะเป็นเรือประเภทใด ซึ่งมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร นายเรือต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานศุลกากร และแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจสอบ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

เรือลำใดบรรทุกคอนเทนเนอร์บรรจุสินค้าของผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ให้การแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้นตกอยู่กับผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

เรือลำใดมาถึงท่าและมีสินค้าที่ประสงค์จะส่งออกต่างประเทศ หรือมีสินค้าที่จะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย และถ้าเรือลำนั้นจะเดินต่อไปยังท่าอื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมีสำเนาเดินทางซึ่งพนักงานศุลกากรรับรองแล้ว และจะต้องแสดงสำเนาเมื่อยื่นรายงานขาเข้า ณ ท่าอื่นด้วย โดยจะต้องปฏิบัติเช่นนี้ทุก ๆ ท่า จนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเทศออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี

ถ้ามีการกระทำผิดตามมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ นายเรือหรือผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้ โดยถูกต้องนั้น ให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจอธิบดี

มาตรา ๘๙ ถ้านายเรือหรือผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศรายงานว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือตามมาตรา ๘๘ มีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของต้องจำกัดในการนำเข้า หรือของต้องห้ามในการนำเข้า หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา ๙๐ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยการศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่า การนำเข้าของใด ๆ เข้ามา จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไร ให้ถือว่าการนำเข้าของเข้ามาเป็นอันสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งนำของเช่นนั้นได้เข้ามาในเขตท่าที่จะถ่ายของจากเรือหรือท่าที่มีชื่อส่งของถึง เว้นแต่การนำเข้าทางไปรษณีย์ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าสำเร็จในวันที่เปิดถุงเมอร์ โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๙๑ ถ้าพ้นเวลาสิบวันนับแต่วันที่เรือมาถึง ยังมีของเหลืออยู่ในเรือ หรือยังมีของที่ขนขึ้นบกแล้วแต่ยังมีได้ยื่นใบขนสินค้า หรือยังมีได้ตรวจ หรือยังมีได้ส่งมอบไปโดยถูกต้อง ศุลกากรอาจนำของนั้นมารักษาไว้ได้โดยพลัน และจะเก็บไว้ในที่มั่นคงโดยให้เจ้าของต้องออกค่าใช้จ่ายก็ได้ บรรดาค่าใช้จ่ายซึ่งอาจรวมทั้งค่าเช่าตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง ต้องชำระให้เสร็จก่อนส่งมอบของนั้นไปจากที่รักษา

มาตรา ๙๒ ถ้ายังมีของเหลืออยู่ในเรือที่นำของเข้า เมื่อพ้นเวลาเกินกว่ายี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่เรือมาถึง พนักงานศุลกากรอาจกักเรือนั้นไว้ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าใช้จ่ายในการเฝ้ารักษาตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง และค่าใช้จ่ายอื่นซึ่งจะพึงมีขึ้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าใช้จ่ายนี้ได้เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนิ่นช้านั้นมีอาจที่จะหลีกเลี่ยงเสียได้

มาตรา ๙๓ ก่อนที่จะส่งของใด ๆ ออกนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งของออกต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้ส่งของนั้นออกไปได้โดยยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อน แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่อาจต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดีเพื่อเป็นประกันค่าภาษีอากรด้วย

มาตรา ๙๔ ถ้ามีความจำเป็นด้วยประการใด ๆ เกี่ยวด้วยศุลกากรที่จะกำหนดเวลาเป็นแน่นอนว่าการส่งของใด ๆ ออก จะพึงถือว่าเป็นอันสำเร็จเมื่อไร ให้ถือว่าการส่งของออกเป็นอันสำเร็จ แต่ขณะที่เรือซึ่งส่งของออก ได้ออกจากเขตท่าซึ่งได้ออกเรือเป็นขั้นที่สุดเพื่อไปจากราชอาณาจักรนั้น

มาตรา ๙๕ ห้ามมิให้ขนสินค้าขาออกลงบรรทุกในเรือลำใดจนกว่าพนักงานศุลกากรจะได้ออกไปปล่อยเรือเข้าให้แก่เรือนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ

มาตรา ๙๖ ก่อนจะปล่อยเรือลำใดออกไปนอกราชอาณาจักร ให้นายเรือ หรือกัปตันเรือ ไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ ก็ให้บุคคลผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจาก นายเรือไปรายงานต่อพนักงานศุลกากรที่ศุลกสถาน และต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรอัน เกี่ยวกับเรือ สินค้า และการเดินทาง และต้องยื่นหนังสือรายการสินค้าในเรือต่อพนักงานศุลกากรนั้น ๆ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้นายเรือแสดงใบทะเบียนเรือไปปล่อยเรือเข้าต่อพนักงานศุลกากรเพื่อ ตรวจสอบ กับทั้งหลักฐานอื่นตามแต่จะต้องการ เพื่อแสดงว่าได้ใช้ค่าภาระติดพันสำหรับเรือ หรือสินค้านั้น เสร็จแล้ว

เมื่อเป็นที่พอใจว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายแล้วพนักงานศุลกากรจะได้ออกใบปล่อยเรือ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยเรือตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าเรือลำใดออกจากท่าในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยเรือ หรือมิได้ ปฏิบัติตามมาตรานี้ นายเรือหรือตัวแทนในเมื่อนายเรือไม่อยู่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท แต่ส่วนตัวแทนนั้นหากได้สมคบกับนายเรือด้วยจึงมีความผิด

มาตรา ๙๗ ถ้าเรือลำใดได้รับใบปล่อยเรือแล้วออกจากท่าหนึ่งไปยังท่าอื่นใด ในราชอาณาจักรเพื่อรับของส่งออกไป เมื่อได้ขนของลงบรรทุกเรือ ณ ท่าอื่นนั้นแล้ว ให้นายเรือส่งมอบ หนังสือรายการสินค้าที่ได้บรรทุกเพิ่มลงแก่พนักงานศุลกากร ณ ที่นั้น กับทั้งให้แสดงใบปล่อยเรือ ที่พนักงานศุลกากรได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือมาขึ้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุกท่า จนกว่า จะได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดเพื่อออกนอกราชอาณาจักร และทุกคราวที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยเรือเพิ่มเติม ติดแนบเข้ากับใบปล่อยเรือที่ได้ออกให้ ณ ท่าแรกที่ออกเรือขึ้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับ ใบปล่อยเรือเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๘ ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออก ยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชีรายชื่อ สินค้าสำหรับเรือ โดยมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าขาออกของกรมศุลกากรและแสดง ใบรับรองสินค้าต่อศุลกสถานตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

เรือลำใดบรรทุกคอนเทนเนอร์ที่บรรจุสินค้าของผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ให้การยื่นบัญชีรายชื่อสินค้าตกอยู่กับผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ

ถ้ามีการกระทำผิดตามมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ นายเรือหรือผู้รับจัดการขนส่งสินค้า ระหว่างประเทศมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๙๙ ให้นายเรือทุกลำที่ได้รับใบปล่อยเรือขาออกยื่นบัญชีคนโดยสารในเรือ ต่อพนักงานศุลกากรก่อนเวลาที่จะออกนอกเขตท่า บัญชีนี้ต้องแสดงจำนวน เพศ และสัญชาติของ คนโดยสาร และต้องทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐๐ นายเรือทุกลำชนิดที่มีระวางจดทะเบียนต่ำกว่าสองร้อยตันกรอสส์ซึ่งออกจาก ท่ากรุงเทพฯ ต้องได้รับใบเบิกร่องผ่านปากน้ำก่อนจึงออกเรือได้ และต้องส่งมอบใบเบิกร่องนี้ แก่พนักงานศุลกากรที่ปากน้ำ นายเรือชนิดอื่นที่ออกจากท่ากรุงเทพฯ เมื่อผ่านด่านศุลกากรที่ปากน้ำ

ต้องเดินเบา และเมื่อพนักงานศุลกากรเรียกถาม ก็ต้องตอบโดยบอกชื่อเรือและที่ที่จะไป นายเรือคนใด กระทำผิดต่อบทมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๐๑ ถ้าการบรรทุกสินค้าลงในเรือขาออกได้ทำอยู่นับชั่วโมงนับแต่วันนับแต่ วันที่เริ่มบรรทุก หรือเรือขาออกเมื่อได้บรรทุกสินค้าลงแล้ว ยังอยู่ในท่าเกินกำหนดนี้ พนักงานศุลกากร อาจเรียกค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง และพนักงานศุลกากรอาจกักเรือนั้นไว้ ได้จนกว่าจะได้ใช้ค่าธรรมเนียมนั้น และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นซึ่งหากจะพึงมีขึ้นในการเฝ้าเรือนั้นด้วย แต่อธิบดีอาจยกเว้นการเรียกค่าธรรมเนียมนี้ได้ เมื่อได้ยื่นหลักฐานอันสมควรแสดงให้เห็นว่าการเนินชำนั้น มีอาจที่จะหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๑๐๒ ถ้าของใดซึ่งได้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันไว้ว่า จะส่งออกโดยเรือลำใด มิได้นำลงบรรทุกให้เสร็จก่อนเรือลำนั้นออก ให้รับของนั้นไว้ เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุที่มีได้นำลงบรรทุกนั้น แก่พนักงานศุลกากรในทันทีภายหลังที่เรือนั้นออก เพื่อพนักงานศุลกากรจะได้รับรองการบรรทุกขาต ถ้ำและของนั้นมิได้นำไปเก็บในคลังสินค้าหรือทำใบขนสินค้าใหม่ เพื่อส่งออกไปกับเรือลำอื่น โดยทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันไว้ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุด บุคคลผู้ยื่นใบขนสินค้าเพื่อส่งของออก นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐๓ เรือทุกลำที่เตรียมจะออกจากท่าต้องชักธงขึ้นที่เสาธงนี้ต้องชักไว้จนกว่า เรือจะออกเดิน ถ้าเรือจะออกเวลาบ่าย ให้ชักธงขึ้นไว้แต่เช้า ถ้าเรือจะออกเวลาเช้าให้ชักธงขึ้นไว้ แต่บ่ายวันก่อน นายเรือคนใดละเลยไม่ปฏิบัติตามบทมาตรานี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ตอน ๒

ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๑๐๔ อธิบดีอาจกำหนดที่ทอดเรือภายนอกสำหรับท่ากรุงเทพฯ หรือทำอื่น เพื่อให้เรือถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลงทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง และอาจกำหนดเวลาที่จะ ให้ใช้ที่ทอดเรือภายนอกนั้น และกำหนดระเบียบใดๆ เพื่อพนักงานศุลกากรใช้ในการกำกับ ตรวจตรา และควบคุมที่ทอดเรือภายนอกนั้นได้ด้วย ถ้าผู้ใดกระทำผิดหรือเกี่ยวข้องในการกระทำผิดต่อระเบียบนี้ หรือพยายาม หรือเกี่ยวข้องในการพยายามกระทำผิดต่อระเบียบนี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ ไม่ทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นไปจากความรับผิดชอบที่อื่น แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๐๕ บรรดาเรือที่จอดอยู่ หรือกำลังบรรทุกสินค้าลง หรือกำลังถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอก ให้นำบทบัญญัติและโทษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบรรทุกสินค้าลงหรือการถ่าย สินค้าออก ณ เขตท่า มาใช้กับการบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๖ ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกใด ๆ หรือ ณ ที่แห่งใด ๆ อันมิได้อนุมัติ โดยมิได้รับความยินยอมของอธิบดี นายเรือและบุคคลทั้งหลายที่เกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการบรรทุกสินค้าลง หรือถ่ายสินค้าออกนั้นมีความผิดต่อระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และสินค้าที่ได้บรรทุกลง หรือขนขึ้น หรือวาง หรือเหลืออยู่ในเรือนั้นให้ริบเสีย

มาตรา ๑๐๗ บรรดาอาวุธปืน กระสุนดินปืน วัตถุระเบิด สุรา หรือของอย่างใด ๆ ที่ต้องจำกัด หรือหีบห่อซึ่งยังมิได้ตรวจ ห้ามมิให้ถ่ายเปลี่ยนลำเรือ หรือรับมอบจากเรือที่นำของเข้า ณ ที่ทอดเรือภายนอก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๑๐๘ อธิบดีอาจออกใบอนุญาตโดยให้อำนาจทั่วไปแก่เรือลำใด ๆ เพื่อถ่ายสินค้าออก หรือบรรทุกสินค้าลง ณ ที่ทอดเรือภายนอกได้ และห้ามมิให้เรือซึ่งไม่ได้รับอำนาจทั่วไปเช่นนั้น บรรทุกสินค้าลงหรือถ่ายสินค้าออก ณ ที่นั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากอธิบดี

มาตรา ๑๐๙ บรรดาเรือที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะต้องจอดภายในเขตแห่งที่ทอดเรือนั้น ตามที่ได้กำหนดไว้ และห้ามมิให้เรือย้ายไปจากที่จอด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๑๐ นายเรือที่ทำการค้าต่างประเทศเป็นปรกติธุระ และได้รับอำนาจทั่วไปให้ถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกซึ่งได้อนุมัติแล้วนั้นต้องขออนุญาตจากพนักงานศุลกากรผู้กำกับที่ทอดเรือนั้นก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๑๑๑ นายเรือซึ่งได้รับอำนาจพิเศษเพื่อถ่ายสินค้าออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องแสดงใบอนุญาตต่อพนักงานศุลกากรผู้กำกับก่อนเริ่มถ่ายสินค้าออก

มาตรา ๑๑๒ บัญชีรายละเอียดของของที่ได้ถ่ายออก ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนดและยื่นให้พนักงานศุลกากรรับรอง

เรือลำใดจะบรรทุกสินค้าอันถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอก เข้าไปยังท่าหนึ่งท่าใด เมื่อมีบัญชีที่พนักงานศุลกากรรับรองถูกต้องแล้วนี้ก็ให้ไปได้ บัญชีนี้ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้อำนาจนำสินค้าไปเมื่อเรือดังกล่าวมาถึงท่า ผู้ควบคุมเรือต้องส่งมอบบัญชีนั้นให้แก่พนักงานศุลกากร ณ ศุลกสถานแล้วจึงสามารถถ่ายของออกและตรวจมอบตามระเบียบได้ ถ้าเรือลำใดบรรทุกสินค้าถ่ายลำจากที่ทอดเรือภายนอกโดยไม่มีบัญชีที่รับรองเช่นนี้ ห้ามมิให้เรือลำนั้นเปิดระวางจนกว่าจะได้ยื่นบัญชีสินค้าบริบูรณ์ของเรือที่ได้ถ่ายลำสินค้าให้มานั้นต่อศุลกสถานแห่งที่นั้น

มาตรา ๑๑๓ นายเรือที่ได้รับมอบอำนาจทั่วไป หรืออำนาจพิเศษให้ทำการบรรทุกสินค้าให้เสร็จ ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้น ต้องไปรับเอาใบปล่อยเรือจากศุลกสถานแห่งที่นั้น ตามระเบียบและใช้ค่าภาระติดพันที่ต้องเสียจนครบ ใบปล่อยเรือนี้ให้พนักงานศุลกากรสลักหลังว่า “เพื่อทำการบรรทุกให้เสร็จที่.....” และเมื่อถึงที่ทอดเรือภายนอก นายเรือต้องส่งมอบใบปล่อยเรือให้แก่พนักงานศุลกากรกำกับด่าน ให้พนักงานศุลกากรยึดใบปล่อยเรือนั้นไว้ จนกว่าจะเป็นที่พอใจว่าค่าภาษีทั้งหมดและค่าธรรมเนียม หรือเงินรายอื่น ซึ่งเรือจะพึงต้องเสียภายหลังที่ได้ออกจากที่นั้นได้ใช้เสร็จ หรือได้วางเงินประจำไว้ แล้วให้พนักงานศุลกากรสลักหลังลงวัน เดือน ปี และลงนามในใบปล่อยเรือคืนให้แก่นายเรือแล้วจึงให้ออกเรือเดินทางต่อไปได้

มาตรา ๑๑๔ สินค้าขาออกจะย้ายจากท่าแห่งหนึ่งไปยังที่ทอดเรือภายนอก เพื่อบรรทุกลงในเรือลำใดที่ได้อนุญาตให้บรรทุกสินค้า ณ ที่ทอดเรือภายนอกนั้นก็ได้ แต่ก่อนที่จะย้ายสินค้า เช่นว่านี้ไป จะต้องยื่นใบขนสินค้าอย่างเดียวกับสินค้าที่บรรทุกในท่า และต้องเสียค่าภาษีและค่าภาระติดพันให้ครบถ้วนเช่นเดียวกัน ให้ผู้ส่งของออกทำบัญชีสินค้าเรือลำเลียงสำหรับของเหล่านี้ทั้งสิ้น และเมื่อพนักงานศุลกากร ณ ท่าได้สอบกับใบขนสินค้าและลงชื่อให้ไว้เป็นสำคัญแล้ว ให้ส่งบัญชีสินค้าเรือลำเลียงนี้ไปกับสินค้าไปยังที่ทอดเรือภายนอกแล้วส่งมอบให้แก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้น ถ้ารายละเอียดในบัญชีสินค้าเรือลำเลียงไม่ตรงกับสินค้า พนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้นอาจกักสินค้าไว้ได้

มาตรา ๑๑๕ ถ้าสินค้าขาออกรายใดไม่ได้บรรทุกลงเรือ หรือบรรทุกลงไม่หมด ณ ที่ทอดเรือภายนอก จะบรรทุกสินค้านั้นลงในเรือลำอื่นซึ่งอยู่ในที่ทอดเรือซึ่งจะไปยังท่าเดียวกันก็ได้ ให้นำใบเรือลำที่กล่าวหลังนี้ หรือผู้ส่งของออกยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรยื่นต่อพนักงานศุลกากรกำกับด่านเพื่อขออนุญาตบรรทุกสินค้านั้น

มาตรา ๑๑๖ ถ้าจะส่งสินค้าที่ไม่ได้บรรทุกลงเรือ ณ ที่ทอดเรือภายนอก กลับมายังท่าที่ส่งออกไป บุคคลซึ่งจะต้องรับผิดชอบไปรับใบรับรองซึ่งมีข้อความแสดงปริมาณและบอกลักษณะแห่งสินค้านั้น ๆ จากพนักงานศุลกากรกำกับด่าน และใบรับรองนี้จะต้องส่งกำกับมากับสินค้ายังท่า และส่งมอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ศุลกสถาน

มาตรา ๑๑๗ ภายในหกวันนับแต่วันที่ได้รับใบปล่อยเรือชั้นที่สุดจากที่ทอดเรือภายนอก ให้นำใบเรือหรือตัวแทนยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือแก่พนักงานศุลกากรผู้กำกับ ณ ที่นั้นแสดงสินค้าทั้งหมดที่ได้บรรทุกลง ณ ที่ทอดเรือภายนอก

มาตรา ๑๑๘ ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐๓ มาใช้กับเรือทุกลำที่อยู่ ณ ที่ทอดเรือภายนอก

ตอน ๓

การนำเข้าและส่งออกทางบก

มาตรา ๑๑๙ ของใด ๆ ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรโดยผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศยกเว้นอากร ซึ่งเรียกเก็บตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาที่นำเข้ามาหรือส่งออกนั้น ให้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขนส่งของหรือพยายามขนส่งของผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร หรือตั้งแต่เขตแดนทางบกมายังด่านศุลกากรหรือจากด่านศุลกากรไปยังเขตแดนนั้น ตามทางใด ๆ นอกจากทางอนุมัติ หรือในเวลาใด ๆ นอกจากเวลาที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขนส่งของตามทางอนุมัติในเวลาอื่นนอกจากที่กำหนดตามวรรคก่อนนั้น จะทำได้ ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดี กำหนด

ห้ามมิให้ผู้ใดช่วยเหลือการขนส่งอันต้องห้ามดังกล่าวแล้ว หรือเก็บ หรือซ่อน หรือยินยอม ให้เก็บ หรือซ่อนหรือจัดให้เก็บหรือซ่อนของใด ๆ โดยรู้อยู่แล้วว่าของนั้น ๆ ได้ขนส่งโดยฝ่าฝืนข้อห้าม ดังกล่าว

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกหรือผู้ขนส่งมีเหตุจำเป็นและแสดงความจำนงล่วงหน้าต่ออธิบดีว่าจะขนส่งของผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้นตาม ทางอื่นนอกจากทางอนุมัติ อธิบดีอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ขนส่งตามทางที่ขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไข ในการปฏิบัติประการใดก็ได้ ให้ถือว่าทางที่ได้อนุญาตเช่นว่านี้เป็นทางอนุมัติเฉพาะคราว

มาตรา ๑๒๒ อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ห้ามมิให้ผู้ควบคุมเรือลำใด หรือเรือประเภทใด ที่ใช้ขนของส่งตามลำน้ำซึ่งเป็นเขตแดนทางบก จอดเทียบท่าเพื่อขนของขึ้นลง ตามลำน้ำนั้น ณ ที่ใด ๆ เว้นแต่ที่ซึ่งประกาศไว้

มาตรา ๑๒๓ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ใดโดยสารในยวดยานที่บรรทุกนั้น เมื่อผ่านเขตแดนทางบกเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีบัญชีสินค้าแสดงรายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานศุลกากรประจำด่านพรมแดนและด่านศุลกากรและเมื่อพนักงานศุลกากร ด่านพรมแดนได้ลงลายมือชื่อในบัญชีสินค้าฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าบัญชีฉบับนั้นเป็นใบอนุญาตให้นำของ ผ่านด่านพรมแดนมายังด่านศุลกากรได้

(๒) เมื่อได้รับใบอนุญาตผ่านด่านจากพนักงานศุลกากรด่านพรมแดนแล้วให้ขนของมายัง ด่านศุลกากรโดยพลันตามทางอนุมัติ ของนั้นต้องขนด้วยยวดยานเดียวกันกับที่ใช้ นำเข้ามา เว้นแต่ จะได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากรให้ขนด้วยวิธีอื่นได้ และมีให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงของหรือหีบห่อ ซึ่งบรรจุของนั้นด้วยประการใด ๆ

มาตรา ๑๒๔ ผู้ขนส่งของอันมิใช่เป็นหีบห่อของส่วนตัวผู้ใดโดยสารในยวดยานที่บรรทุกนั้น เมื่อจะผ่านเขตแดนทางบกออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำของให้พนักงานศุลกากรตรวจที่ด่านศุลกากร ณ ทางอนุมัติซึ่งใช้ขนส่งของนั้น

(๒) เมื่อพนักงานศุลกากรได้ส่งปล่อยของ และได้ออกใบอนุญาตหรือรับรองใบขนสินค้า ฉบับใด เท่าที่จำเป็นแก่การย้ายถอนของนั้นไปแล้ว ก็ให้ขนของไปจากด่านศุลกากรผ่านด่านพรมแดนและ ข้ามเขตแดนไปโดยพลัน แต่ต้องยื่นใบอนุญาตหรือใบขนสินค้าที่เกี่ยวข้องของนั้นต่อพนักงานศุลกากร ประจำด่านพรมแดน

(๓) อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา สั่งให้ผู้ขนส่งทำบัญชีสินค้าแสดง รายการของทั้งปวงที่ขนส่งตามแบบที่อธิบดีกำหนดเป็นสองฉบับ และยื่นบัญชีนั้นต่อพนักงานศุลกากร ณ ด่านศุลกากรและด่านพรมแดน

มาตรา ๑๒๕ ผู้ควบคุมยวดยานหรือเรือใด ๆ ทั้งที่บรรทุกและมีได้บรรทุกของ หรือผู้ควบคุมสัตว์พาหนะที่บรรทุกของและบุคคลใด ๆ ที่ขนส่งของโดยวิธีใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเข้ามาในหรือ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตามทางอนุมัติ ให้หยุดที่ด่านพรมแดนอันตั้งอยู่ที่ทางนั้น และต้องยอมให้ พนักงานศุลกากรตรวจยวดยานหรือเรือและของที่ขนส่ง กับทั้งยอมให้พนักงานศุลกากรทำบัญชีของนั้น ๆ ด้วยตามแต่พนักงานศุลกากรจะเห็นสมควร

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้น เมื่อพนักงานศุลกากรเรียกร้องในเวลาหรือที่ใด ๆ ภายในระยะ ๕๐ กิโลเมตรจากเขตแดนทางบกต้องหยุดและยอมให้พนักงานศุลกากรนั้นตรวจยวดยานหรือเรือ และของที่ขนส่งทำบัญชีของนั้น ๆ และตรวจเอกสารใด ๆ ซึ่งต้องมีกำกับของนั้น ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น

บุคคลที่กล่าวมาแล้วนั้นต้องตอบคำถามซึ่งพนักงานศุลกากรถามว่าด้วยการเดินทางหรือ ของที่ขนส่ง และต้องตอบตามความสัตย์จริงทุกประการ

มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ หรือมาตรา ๑๒๑ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๔ และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ริบเสียสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๒๓ หรือมาตรา ๑๒๔ ผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท และของทั้งปวงอันเนื่องด้วยการกระทำผิดนั้นให้ยึดไว้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามบทบัญญัติที่กล่าวมาแล้วนั้น หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุให้เป็นที่พอใจของ อธิบดี

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๑๒๒ หรือฝ่าฝืน บทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๒๙ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงให้บุคคลจำพวกใด หรือของหรือ ยวดยานหรือเรือประเภทใด ได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งตอนนี้ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะ กำหนดเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวงนั้นด้วยก็ได้

ตอน ๔

การนำของเข้าและส่งออกทางอากาศ

มาตรา ๑๓๐ ในการเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ห้ามมิให้อากาศยานลงใน หรือขึ้นจากที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากร

แต่ในกรณีที่อากาศยานจำต้องลงก่อนมาถึงหรือหลังแต่ได้ไปจากสนามบินศุลกากรเพราะ เหตุสุดวิสัย เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๓๑ แล้ว ก็ให้ถือเสมือนหนึ่งว่าได้ลงในหรือ ขึ้นจากสนามบินศุลกากร เพื่อความประสงค์แห่งความในวรรคก่อน

มาตรา ๑๓๑ ถ้าอากาศยานซึ่งเดินทางเข้าในหรือออกนอกราชอาณาจักรจำต้องลงในที่ใดนอกจากสนามบินศุลกากรเพราะเหตุสุดวิสัย ก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจโดยพลัน และเมื่อได้รับคำเรียกร้องก็ให้แสดงสมุดปุมซึ่งเป็นของอากาศยานนั้นต่อพนักงานที่กล่าวแล้ว และห้ามมิให้ผู้ควบคุมอนุญาตให้ขึ้นของใด ๆ ออกจากอากาศยานนั้นโดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากร และห้ามมิให้ผู้โดยสารหรือผู้ทำหน้าที่ในอากาศยานนั้นออกห่างไปจากที่นั้น โดยมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ถ้าที่ที่ลงนั้นเป็นสนามบินก็ให้ผู้ควบคุมรายงานต่อเจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินโดยพลันว่าอากาศยานนั้นได้มาลงแล้วและมาจากที่ใด และให้เจ้าของหรือพนักงานประจำสนามบินรายงานต่อพนักงานศุลกากรโดยพลันว่า อากาศยานนั้นได้มาลงและต้องไม่ยอมให้ขึ้นของใด ๆ ออกจากอากาศยานนั้นหรือให้ผู้โดยสารหรือผู้ทำหน้าที่ในอากาศยานนั้นไปจากสนามบินโดยมิได้รับความเห็นชอบของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใดในอากาศยานที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรทำลายหรือเปลี่ยนแปลงตราเครื่องหมายใด ๆ ซึ่งพนักงานศุลกากร ณ สนามบินซึ่งตนได้จากมาก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร ได้ประทับไว้กับส่วนใดของอากาศยานหรือกับของใดในอากาศยานนั้น

มาตรา ๑๓๓ เมื่อได้ออกใบปล่อยสำหรับอากาศยานแล้วตามมาตรา ๑๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งมิได้รับความยินยอมของพนักงานศุลกากรชนของใด ๆ ที่บรรทุกไว้ในอากาศยานนั้น เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรออกจากอากาศยาน

มาตรา ๑๓๔ ในมาตรา ๑๕๘ เฉพาะบทบัญญัติที่ให้พนักงานศุลกากรลงประจำเรือนั้นมีให้ใช้บังคับแก่อากาศยาน

มาตรา ๑๓๕ บทบัญญัติในมาตรา ๘๐ ถึง มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ ถึง มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๖๒ และ มาตรา ๑๖๙ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตราเหล่านี้มิให้ใช้บังคับแก่การเดินอากาศ

มาตรา ๑๓๖ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๙ มาใช้บังคับแก่อากาศยานแต่ห้ามมิให้รับอากาศยานไม่ว่าประเภทใด ๆ

มาตรา ๑๓๗ ให้ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกนอกราชอาณาจักรทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานศุลกากรตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปุม และบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากร มีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกหรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความเกี่ยวกับของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย

ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

อากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรา ๑๓๖ แต่ต้องยื่นสมุดปุมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง

มาตรา ๑๓๘ ก่อนจะปล่อยอากาศยานลำใดที่บรรทุกของหรือมิได้บรรทุกของออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมหรือถ้าผู้ควบคุมไม่อยู่โดยเหตุจำเป็นอันจะหลีกเลี่ยงมิได้ก็ให้ผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งได้รับอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ควบคุมไปรายงานต่อพนักงานศุลกากรที่ศุลกสถานและต้องตอบคำถามใด ๆ ของพนักงานศุลกากรในข้อใด ๆ อันเกี่ยวกับอากาศยาน ของที่บรรทุกและการเดินทาง ต้องยื่นสมุดปุมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและต้องยื่นคำร้องว่าจะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานศุลกากรนั้น ตามแบบที่อธิบดีกำหนด เมื่อพนักงานศุลกากรได้ลงลายมือชื่อในคำร้องแล้วก็ให้ถือว่าคำร้องนั้นเป็นใบปล่อยให้อากาศยานออกเดินทางไปต่างประเทศได้

ถ้าอากาศยานนั้นบรรทุกของใด ๆ ก็ให้ผู้ควบคุมยื่นบัญชีของและทำคำสั่งแดงรายการของทั้งปวงที่บรรทุกตามแบบที่อธิบดีกำหนด ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าอากาศยานลำใดออกจากสนามบินศุลกากรในราชอาณาจักรไปภาคต่างประเทศโดยมิได้มีใบปล่อยอากาศยานหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๘ ผู้ควบคุมหรือตัวแทนในเมื่อผู้ควบคุมไม่อยู่มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่เรียกเก็บตามมาตรา ๑๓๘

มาตรา ๑๓๙ ถ้าอากาศยานลำใดได้รับใบปล่อยอากาศยาน แล้วออกจากสนามบินศุลกากรหนึ่งไปยังสนามบินศุลกากรอื่นใดในราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปุมต่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินนั้นเพื่อตรวจ และให้ยื่นคำร้องว่าจะออกไปต่างประเทศต่อพนักงานนั้นด้วยอีกฉบับหนึ่ง และถ้าบรรทุกของไว้ในอากาศยานก็ให้ยื่นบัญชีของและคำสั่งแดงรายการของที่บรรทุกด้วยอีกฉบับหนึ่งเช่นกัน กับทั้งให้แสดงใบปล่อยอากาศยานที่พนักงานศุลกากรได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย และจะต้องทำเช่นนี้ต่อไปทุก ๆ สนามบินศุลกากรจนกว่าจะได้รับใบปล่อยอากาศยานชั้นที่สุดออกนอกราชอาณาจักรและทุกคราว ๆ ที่ทำเช่นนี้ ให้เอาใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมติดแนบเข้ากับใบปล่อยอากาศยานที่ได้ออกให้ ณ สนามบินศุลกากรแรกที่อากาศยานได้จากมานั้นด้วย ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับใบปล่อยอากาศยานเพิ่มเติมทุกฉบับตามอัตราตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

อธิบดีมีอำนาจดเก็บค่าธรรมเนียมปล่อยอากาศยานที่เรียกเก็บตามมาตรา ๑๓๙

มาตรา ๑๔๐ อธิบดีมีอำนาจสั่งลดหรืองดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าภาระติดพันที่เรียกเก็บตามมาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๖๐ แก้อากาศยานได้

มาตรา ๑๔๑ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วทางการค้า อธิบดีมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในแบบที่อธิบดีกำหนดไว้แล้ว หรือยกเลิกแบบดังกล่าว หรือกำหนดแบบขึ้นใช้ใหม่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๒ เพื่อความสะดวกแก่การคมนาคมระหว่างประเทศในพหุติการณพิเศษ รัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเฉพาะกรณี ให้อากาศยานใดหรือบุคคลใดได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ตลอดทั้งบทกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในคำสั่งนั้นด้วยก็ได้

หมวด ๕

การขนส่งผ่านแดนและถ่ายลำ

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดนำของเข้ามาเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำออกนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะดำเนินการโดยผู้นำของผ่านแดนหรือผู้ขอถ่ายลำ หรือผู้รับมอบอำนาจจากบุคคลดังกล่าว จะต้องยื่นใบขนสินค้าตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

ของตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าภาษี หากผู้ขนส่งของดังกล่าวได้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔๔ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจสอบ ตรวจค้นของที่นำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำที่อยู่ในยานพาหนะ คอนเทนเนอร์ หรือหีบห่ออย่างอื่น ตามที่อธิบดีกำหนด โดยไม่ต้องมีหมายค้น หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า

(๑) ของนั้นเกี่ยวเนื่องหรือมีไว้เพื่อใช้สำหรับการก่อการร้าย

(๒) ชนิดของของหรือการขนส่ง หรือการขนถ่ายของดังกล่าว เป็นไปในทางฝ่าฝืนความมั่นคง สันติภาพและความปลอดภัยระหว่างประเทศ

(๓) ของนั้นเป็นของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จหรือเป็นของที่ผิดกฎหมาย

ในกรณีที่มีหลักฐานชัดแจ้งว่าเป็นของตามวรรคหนึ่ง ให้รีบเสียสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และอธิบดีอาจสั่งให้ทำลายเสียโดยวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม หรือให้ส่งกลับออกไปโดยพลัน หรืออาจสั่งให้ดำเนินการใดๆ ตามสมควร เพื่อให้เป็นของไร้โทษทุจริตก็ได้ โดยนายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะหรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๑๔๕ ของที่นำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำ ไม่ตกอยู่ภายใต้ข้อห้ามข้อจำกัดต่างๆ เว้นแต่ข้อห้าม ข้อจำกัด อันเกี่ยวกับศีลธรรมอันดีของประชาชน นโยบายสาธารณะ ความปลอดภัยของสาธารณชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช และการปกป้องการครอบครองสมบัติของชาติในด้านศิลปวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ หรือค่านิยมทางโบราณคดี หรือการปกป้องทรัพย์สินทางการค้าหรืออุตสาหกรรม

หมวด ๖

การป้องกันและปราบปราม

มาตรา ๑๔๖ เมื่อของผ่านศุลกากร หรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการใด ๆ พนักงานศุลกากรจะให้เปิดหีบห่อและตรวจของนั้นในเวลาใด ๆ ก็ได้ พนักงานศุลกากรนั้นจะเอาตัวอย่างของใด ๆ ไปเพื่อตรวจหรือสอบ หรือตีราคา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นก็ได้แล้วแต่จะเห็นว่าจำเป็น ตัวอย่างของนี้ต้องส่งให้โดยไม่คิดราคา และพนักงานศุลกากรนั้นจะเลือกเอาออกจากหีบห่อหรือส่วนใดแห่งของนั้นก็ได้อีก แต่ที่ว่าตัวอย่างของเช่นนี้จะต้องเอาไปแต่เพียงขนาดหรือปริมาณพอสมควรและจะต้องเอาออกโดยวิธีอื่นจะให้เจ้าของเสียหายหรือลำบากอย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นได้ และเมื่อสามารถจะคืนได้ก็ให้คืนแก่เจ้าของไปโดยเร็ว

มาตรา ๑๔๗ การใช้อำนาจทางศุลกากรเพื่อตรวจของและป้องกันการลักลอบหนีศุลกากรให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อจำกัดการใช้อำนาจดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี หรือพนักงานศุลกากรต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๔๙ เจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือตัวแทนเจ้าของสิทธิอาจยื่นคำขอต่อพนักงานศุลกากรผู้รับผิดชอบเพื่อให้ตรวจสอบสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ณ จุดนำเข้าส่งออก ผู้ขอตรวจสอบสินค้าต้องวางหลักทรัพย์หรือหลักประกันความเสียหายอย่างใด ๆ อันอาจเกิดจากการตรวจสอบสินค้าต่อกรมศุลกากรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดในระเบียบ

อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการตรวจสอบสินค้า การกำหนดหลักทรัพย์หรือหลักประกันความเสียหาย การอุทธรณ์การตรวจสอบสินค้า การสั่งให้ผู้ขอตรวจสอบสินค้าชดเชยค่าเสียหายที่เหมาะสมแก่ผู้นำของเข้า ผู้รับ และเจ้าของสินค้าสำหรับความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากการกักสินค้าโดยไม่ถูกต้อง หรือจากการกักสินค้าที่ได้รับการปล่อยสินค้าจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๕๐ พนักงานศุลกากรอาจขึ้นไปบนเรือลำใด ๆ ภายในราชอาณาจักรและอาจอยู่ในเรือนั้นได้ตลอดเวลาที่ทำการบรรทุกสินค้าลงหรือขนสินค้าขึ้นหรือจนกว่าเรือนั้นออกไป ไม่ว่าในที่ไหน ๆ ของเรือ และไม่ว่าในเวลาใด ๆ ให้พนักงานศุลกากรเข้าถึงและตรวจค้นได้ และอาจตรวจดูสมุดหนังสือหรือบันทึกเรื่องราว หรือเอกสารไม่ว่าอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวกับสินค้าในเรือได้ อาจสั่งให้เปิดห้องส่วนใด ๆ ของเรือ หรือให้เปิดหีบห่อ หรือที่บรรจุของอย่างใด ๆ ได้ หรือถ้าจำเป็นจะให้หักเปิดสิ่งนั้น ๆ ก็ได้ อาจทำเครื่องหมาย หรือประทับตรา หรือลั่นกุญแจ หรือผูกมัดของใด ๆ ที่อยู่ในเรือ หรือที่ใด หรือ หีบห่อใด ๆ ก็ได้ และถ้าเครื่องหมาย ดวงตรา กุญแจ หรือเครื่องผูกมัดนั้นได้มีผู้ถอนไป หรือเปิดออก หรือเสียหาย หรือเปลี่ยนแปลงไปโดยจงใจ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดขึ้นไปบนเรือเดินต่างประเทศขณะที่อยู่ในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่นายเรือ ลูกเรือ ผู้โดยสารและผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติบนเรือนั้น

มาตรา ๑๕๒ ของใดที่ศุลกากรยังมีได้ตรวจมอบไปโดยชอบ พนักงานศุลกากรอาจนำไป ขนขึ้น และเก็บไว้ในที่มั่นคงก็ได้

มาตรา ๑๕๓ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นหีบห่อของคนโดยสารแล้วตรวจปล่อยไปได้ แต่ถ้าในหีบห่อนั้นมีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง พนักงานศุลกากรจะยึดหรืออายัดหีบห่อนั้นไว้ก็ได้

มาตรา ๑๕๔ พนักงานศุลกากรอาจตรวจค้นบุคคลใด ๆ ในเรือลำใด ๆ ในเขตท่า หรือบุคคลที่ขึ้นจากเรือลำใด ๆ ก็ได้ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลนั้น ๆ มีหรือพาไปกับตนซึ่งของอันยังมีได้เสีย ค่าภาษี หรือของต้องจำกัด หรือของต้องห้ามจึงให้ตรวจค้นได้

ก่อนที่จะตรวจค้นบุคคลผู้ใด ให้นำผู้นั้นไปยังพนักงานศุลกากรผู้มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการ และพนักงานศุลกากรผู้นั้นจะต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุอันควรสงสัยเพียงพอหรือไม่ และจะควรให้ตรวจค้นหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นเป็นหญิงก็ให้ใช้หญิงเป็นผู้ตรวจค้น

ถ้าพนักงานศุลกากรผู้ใดตรวจค้นบุคคลใดโดยไม่มีเหตุอันสมควร พนักงานศุลกากรผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๕ พนักงานศุลกากรอาจสั่งให้หยุดรถ หรือยานพาหนะอย่างอื่น ๆ และตรวจค้น เพื่อให้ทราบว่ามีของที่ลักลอบหนีศุลกากรหรือไม่ แต่ต้องมีเหตุอันควรสงสัยว่ารถหรือยานพาหนะนั้นได้ใช้หรือกำลังใช้เกี่ยวข้องกับเรือ อากาศยาน หรือคลังสินค้า หรือโรงเก็บสินค้า หรือ เขตปลอดอากร หรือที่ขนของขึ้น หรือทำเนียบท่าเรือ หรือทางน้ำ หรือทางผ่านพรมแดน หรือทางรถไฟ ผู้ใดไม่ยอมหรือขัดขวาง หรือพยายามจะขัดขวางต่อการตรวจเช่นนี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๖ ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำผิด หรือพยายามจะกระทำผิด หรือใช้ หรือช่วย หรือยุยงให้ผู้อื่นกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากรอาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับแล้วนำส่งยังศุลกสถานพร้อมด้วยของกลางที่เกี่ยวกับการกระทำผิด หรือพยายามกระทำผิด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสิ่งของไปกับตัวอันจะเป็นของที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาแล้ว หรืออาจได้กระทำผิดขึ้น พนักงานศุลกากรอาจจับผู้นั้นส่งไปดำเนินการโดยทำนองเดียวกัน

มาตรา ๑๕๗ ในกรณีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในทะเลอาณาเขต เมื่อพนักงานศุลกากรได้จับผู้ต้องหาและสั่งให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ใด ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ในกรณีนี้ มิให้นำระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัว

ผู้ต้องหาสั่งให้พนักงานสอบสวนเป็นเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๕๘ เรือทุกลำเมื่อมาถึงเขตที่ต้องหยุดลอยลำ ณ ด้านตรวจที่กำหนดไว้ และต้องให้ความสะดวกทุกอย่างแก่พนักงานศุลกากร ในการที่จะเข้าไปและขึ้นบนเรือ ถ้าพนักงานศุลกากรสั่งให้เรื่อนั้นทอดสมอก็ต้องกระทำตาม นายเรือต้องตอบคำถามใดๆ ของพนักงานศุลกากรอันเกี่ยวกับเรือ คนประจำเรือ คนโดยสาร การเดินทางและลักษณะของสินค้าในเรือ ให้นายเรือรายงานถึงอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือ วัตถุระเบิดอันมีอยู่ในเรือ และเมื่อพนักงานศุลกากรสั่ง นายเรือต้องส่งมอบ อาวุธปืน และกระสุนปืนทั้งหมดให้อยู่ในความรักษาของพนักงานศุลกากรกำกับด้านตรวจ และให้ส่งวัตถุระเบิดทั้งหมดไปในความควบคุมของพนักงานศุลกากร ซึ่งได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการนี้ นายเรือต้องปฏิบัติตามคำสั่งอันควรของพนักงานศุลกากรทุกประการ ให้พนักงานศุลกากรลงประจำเรือ เพื่อกำกับไปจนถึงที่จอด ในท่าอันจะได้กำหนดให้สำหรับลำเรื่อนั้น ให้ประพุดติดต่อพนักงานศุลกากรโดยสุภาพ และให้พนักงานศุลกากรนั้นๆ มีที่พักบนเรือโดยสมควร ห้ามมิให้เรือลำใดผ่านด้านตรวจไปโดยไม่มีพนักงานศุลกากรลงประจำบนเรือ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษจากพนักงานศุลกากรกำกับด้าน หากนายเรือหรือบุคคลผู้ใด ซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือ ไม่ยอมหรือละเลยไม่กระทำตามบทบัญญัติข้างต้นดังกล่าว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๕๙ ถ้าเรือ อากาศยาน หรือยานพาหนะใดบรรทุกลงหรือถ่ายออกซึ่งของหรือสินค้าอย่างใด ๆ หรือกระทำการงานอย่างหนึ่งอย่างใด ในวันหยุด หรือก่อน หรือภายหลังเวลาราชการดังกล่าวตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง หากมิได้รับอนุมัติจากอธิบดีก่อน และได้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง นายเรือ ผู้ควบคุมอากาศยาน หรือผู้ควบคุมยานพาหนะอื่น หรือตัวแทน หรือบุคคลดังกล่าวร่วมกันมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าห้าหมื่นบาท แต่การที่ต้องรับผิดตามมาตรานี้ ไม่กระทำให้ผู้นั้นหลุดพ้นจากโทษที่จะพึงต้องรับตามมาตรานี้แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖๐ เมื่อมีความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน จะต้องให้มีพนักงานศุลกากรประจำเรือ หรือยานพาหนะอื่นใด ณ ที่ใด และจะไปยังที่นั้นจากด่านศุลกากรอันใกล้ที่สุดไม่ได้โดยง่าย หรือเมื่อนายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะอื่นหรือบุคคลอื่นซึ่งมีประโยชน์ได้เสียประสงค์จะให้พนักงานศุลกากรไปทำการ ณ ที่เช่นนั้น ให้นายเรือหรือผู้ควบคุมยานพาหนะหรือบุคคลที่ร้องขอเสียค่าเดินทางและค่าธรรมเนียมประจำวันตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖๑ การบรรทุกลงเรือ หรือยานพาหนะอื่น หรือขนขึ้นจากเรือ หรือยานพาหนะอื่น การพาเอาของไป และการขนของขึ้นบก การนำของไปยังที่สำหรับตรวจ การชั่งของ การนำของขึ้นชั่ง การบรรจุใหม่ เอาเข้ารวม คัดเลือก แบ่งแยกกอง ทำเครื่องหมาย และลงเลขหมาย ซึ่งเป็นการจำเป็น หรืออนุญาตให้กระทำนั้น การขนย้ายของไปเก็บในที่สำหรับเก็บจนกว่าจะได้รับมอบไป ให้เป็นหน้าที่ของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกจะพึงกระทำโดยเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง และถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นแก่ของในระหว่างที่อยู่ในความรักษา หรือตรวจตราดูแลของกรมศุลกากรอันมิได้เกิดแต่การจงใจกระทำหรือเกิดแต่ความบกพร่องไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ กรมศุลกากรไม่ต้องรับผิดชอบในการเสียหายนั้น

มาตรา ๑๖๒ เรือลำใดออกไปจากท่าจะให้มิพนักงานศุลกากรกำกับไปจนถึงด่านตรวจ เพื่อให้พนักงานศุลกากรตรวจก็ได้ เมื่อไปถึงด่านตรวจให้เรือหยุดลอยลำ เพื่อส่งพนักงานศุลกากรขึ้น ส่วนอาวุธปืน กระสุนปืน ดินปืน หรือวัตถุระเบิดใด ๆ ที่ได้ส่งมอบไว้ในความรักษาของพนักงานศุลกากร เมื่อเรือมาถึงนั้น ให้คืนแก่เรือไป ถ้าเรือลำใดมีพนักงานศุลกากร หรือพนักงานอื่นของรัฐบาลอยู่บนเรือและออกจากท่าไป โดยพนักงานนั้น ๆ ไม่ยินยอม หรือไม่ให้ความสะดวกอันควรแก่พนักงานศุลกากรหรือพนักงานอื่นดังกล่าว เพื่อทำการตามหน้าที่ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๖๓ ถ้าเรือลำใดที่จะพึงต้องถูกยึดหรือตรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่หยุดลอยลำ เมื่อได้สั่งให้หยุด และมีเรือของกรมศุลกากร หรือเรือของหน่วยราชการอื่น ชักธงหมายตำแหน่ง ธงหมายราชการไล่ติดตามไป เมื่อได้ยิงปืนเป็นอาณัติสัญญาณนัดหนึ่งก่อนแล้ว พนักงานศุลกากรที่ควบคุมเรือที่ไล่ติดตามนั้นมีอำนาจตามกฎหมายที่จะยิงเรือซึ่งกำลังหนีนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียภาษี หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากร โดยถูกต้องเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกราชอาณาจักร หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไป หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไป ซึ่งของดังกล่าวนั้นจากเรือหรือยานพาหนะอื่น ทำเทียบเรือ สนามบิน โรงเก็บสินค้า คลังสินค้า ที่มันคง หรือโรงเก็บของโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอม หรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านั้น หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือเคลื่อนย้าย หรือกระทำการอย่างใด ๆ แก่ของเช่นว่านั้น สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดนำหรือพาของเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักรหรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามาหรือส่งออกไปโดยหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร โดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินตั้งแต่ครึ่งเท่า แต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดนำหรือพาของเข้ามาในราชอาณาจักร หรือส่งหรือพาของออกไปนอกราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้ามอันเกี่ยวกับของนั้น สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่กำหนดข้อห้ามหรือข้อจำกัดนั้น หรือจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสิบปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ โดยประการใดซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๑๖๔ ต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำตามวรรคแรก หากเป็นการกระทำกับของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๑๖๕ ต้องระวางโทษ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินตั้งแต่ครึ่งเท่าแต่ไม่เกินสี่เท่าของค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่ม หรือจำคุกไม่เกินห้าปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำตามวรรคแรก หากเป็นการกระทำกับของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๑๖๖ ต้องระวางโทษ สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่กำหนดข้อห้ามหรือข้อจำกัดนั้น หรือจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๘ ห้ามมิให้เรือขนถ่ายสิ่งของใด ๆ ในทะเลนอกเขตท่าโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานศุลกากร ถ้านายเรือหรือบุคคลใดฝ่าฝืน มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับเป็นเงินสามเท่าของราคาของหรือปรับเป็นเงินหนึ่งแสนบาท แล้วแต่จำนวนใดจะมากกว่า หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา ๑๖๓ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

มาตรา ๑๖๙ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดอยู่ในเขตท่ามีสินค้าในเรือ และภายหลังมาปรากฏว่าเรือลำนั้นเบาลอยตัวขึ้น และนายเรือไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า ได้ขึ้นสินค้าขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย นายเรือที่มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และจะให้ริบตัวเรือนั้นก็ได้

มาตรา ๑๗๐ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีที่ปิดบังหรือที่พราง หรือเครื่องกลอุบายอย่างใด ๆ ทำขึ้นไว้เพื่อกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ นายเรือที่มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท แต่นายเรือ ไม่พึงต้องรับโทษ นอกจากจะมีเหตุอันควรเชื่อว่า ได้ละเลยไม่ระวังให้เข้มงวดตามควรที่จะป้องกัน หรือว่าได้เกี่ยวข้อง หรือรู้เห็นด้วยในการสร้าง หรือทำ หรือวาง หรือใช้ที่ หรือเครื่องกลอุบายนั้น ๆ อนึ่ง ที่หรือเครื่องกลอุบายนี้ให้ทำลายเสีย หรือทำให้เป็นของไร้โทษทุจริตเสียจนเป็นที่พอใจของพนักงานศุลกากร

มาตรา ๑๗๑ ถ้าปรากฏว่าเรือลำใดมีของเป็นหีบห่อซึ่งมีขนาด หรือลักษณะขัดต่อบทพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมาย หรือประกาศอื่น นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และของนั้นให้ริบเสีย

มาตรา ๑๗๒ ของที่ต้องเสียค่าภาษี หรือที่ต้องจำกัด หรือต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิ ในทรัพย์สินทางปัญญา หรือของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องนั้น ผู้ใดนำหรือยอมให้ผู้อื่นนำหรือ เกี่ยวข้องในการนำลงในหรือออกจากเรือลำใดในทะเล หรือในแม่น้ำลำคลอง หรืออากาศยานลำใด หรือยานพาหนะลำใด ซึ่งอาจเป็นทางแก่การฉ้อประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน การหลีกเลี่ยงข้อจำกัด หรือข้อห้าม หรือฝ่าฝืนกฎหมายใด ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ และ มาตรา ๑๖๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๗๓ เรือชนิดใด ๆ อันมีระวางบรรทุกไม่เกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสส์ รด ยานพาหนะ หีบห่อ หรือภาชนะใด ๆ หากได้ใช้หรือมิได้เพื่อใช้ในการย้าย ชอนเร้น หรือขนของที่มีได้เสีย ค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ให้รับเสียสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่ และ ถ้ามีของอื่นรวมอยู่ในหีบห่อ หรือภาชนะอื่น ๆ หรือในเรือ รด หรือยานพาหนะ และเป็นของที่ยังมิได้เสีย ค่าภาษีหรือที่ต้องจำกัดหรือต้องห้าม ก็ให้รับของนั้น ๆ เช่นกัน

ถ้าเรือที่ได้ใช้หรือมิได้เพื่อใช้ในการกระทำตามวรรคหนึ่งมีระวางบรรทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสส์ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเรือนั้นได้ตามควรแก่การกระทำผิด

มาตรา ๑๗๔ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องริบหรือสิ่งใด ๆ อันเป็นที่สงสัยว่าจะพึงต้องริบตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้

สิ่งที่ยึดไว้ นั้น ถ้าเจ้าของหรือผู้มีสิทธิไม่มายื่นคำร้องเรียกเอาภายในกำหนดหกสิบวัน สำหรับยานพาหนะที่ใช้ในการกระทำผิด หรือสามสิบวันสำหรับสิ่งอื่นนับแต่วันที่ยึด ให้ถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ มีเจ้าของ และให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการฟ้องคดีอาญานั้นหรือไม่

มาตรา ๑๗๕ ถ้าปรากฏว่า ผู้ใดมีสิ่งซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสิ่งอันพึงต้องริบตาม พระราชบัญญัตินี้ไว้ในครอบครอง ให้อธิบดี หรือพนักงานศุลกากร หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจบันทึกข้อเท็จจริงที่ตนเองได้พบเห็น บันทึกนี้ถ้าเสนอต่อศาลในเมื่อมีการดำเนินคดี ให้สันนิษฐาน ไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงที่จดแจ้งไว้ในบันทึกนั้นเป็นความจริงและผู้นั้นได้นำสิ่งนั้นเข้ามาโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือนำเข้ามาโดยลักลอบหนีศุลกากรแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น

ให้นำบทบัญญัติในวรรคก่อนมาใช้แก่การกระทำผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และกฎหมายว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในและ ออกไปนอกราชอาณาจักรด้วย

มาตรา ๑๗๖ บรรดาของหรือสิ่งที่ยึดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และบทกฎหมายอื่น อันเกี่ยวกับศุลกากรต้องส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของพนักงานศุลกากร หรือถ้าไม่มีพนักงานเช่นว่านี้ ภายในระยะใกล้พอควร ก็ให้ส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของอำเภอที่ใกล้ที่สุด ซึ่งจะได้รักษาไว้แทนศุลกากร สิ่งของที่ยึดและริบไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ และบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับศุลกากร ให้จำหน่ายตามแต่ อธิบดีจะสั่ง แต่ถ้าของนั้นเป็นสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ของดังกล่าวต้องถูกทำลายหรือ จำหน่ายโดยไม่นำมาหมุนเวียนในช่องทางพาณิชย์ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ถ้าของที่ยึดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะมากเกินไป อธิบดีจะสั่งพนักงานศุลกากรให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก่อนที่ของนั้นจะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายของนั้นเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงออกแล้ว ให้ถือไว้แทนของ

มาตรา ๑๗๗ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องยึดตามพระราชบัญญัตินี้ จะนำไปแสดงที่สถานีตำรวจหรือศาลก็ได้ในเมื่อเป็นของต้องการในคดีที่ตำรวจฟ้อง ในการนี้ให้พนักงานตำรวจแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังพนักงานศุลกากรว่า ของนั้นได้ยึดไว้ แล้วให้จัดการนำของนั้นไปยังศุลกสถานโดยเร็วตามแต่จะทำได้ และส่งมอบให้อยู่ในความรักษาของศุลกากร

มาตรา ๑๗๘ ในกรณีของที่รับได้เนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ มิได้เป็นของผู้กระทำความผิด ให้ศาลมีอำนาจสั่งรับได้ถ้าเจ้าของนั้นรู้หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีหรือจะมีการกระทำความผิด แต่มิได้กระทำการใดเพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดหรือแก้ไขมิให้การกระทำนั้นบรรลุผล หรือมิได้ระมัดระวังมิให้ของนั้นไปเกี่ยวข้องกับกระทำความผิด

มาตรา ๑๗๙ ถ้ามีความผิดตามมาตรา ๑๖๔ เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรือซึ่งมีระวางบรรทุกทุกเกินสองร้อยห้าสิบตันกรอสส์ หรืออากาศยาน และนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานนั้นไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มตามวิสัยที่จะจัดได้ เพื่อที่จะสืบค้นให้พบและป้องกันเสียซึ่งการกระทำผิดนั้นแล้ว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๑๘๐ บรรดาของที่นำเข้ามา หรือส่งออกโดยทางไปรษณีย์นั้น ต้องสำแดงและลงบัญชีโดยถูกต้อง และมีระวางโทษเป็นทำนองเดียวกันกับของที่นำเข้ามาหรือส่งออกโดยทางเรือ เว้นไว้แต่ความรับผิดชอบและโทษนั้นจะตกแก่ผู้มีชื่อที่จะรับของอันนำเข้ามา และผู้ส่งของอันจะส่งออกไป หรือตกแก่ผู้รับหรือผู้นำของส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘๑ บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ และมาตรา ๑๖๖ ให้ใช้บังคับแก่ของที่นำเข้ามาหรือของที่ส่งออกไปโดยทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๑๘๒ พนักงานศุลกากรอาจตรวจสิ่งของส่งทางไปรษณีย์ที่เข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรได้ และถ้ามีความสงสัย อาจกักหีบห่อหรือจดหมายใด ๆ ไว้ ณ ศุลกสถานได้ จนกว่าผู้ส่งหรือผู้มีชื่อที่จะรับจะได้กระทำให้เป็นที่น่าพอใจว่า ไม่มีของที่ยังมิได้เสียค่าภาษีหรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในห่อนั้น การที่ศุลกากรจะตรวจหีบห่อไปรษณีย์นี้ จะกระทำ ณ ที่ทำการไปรษณีย์หรือที่ศุลกสถานก็ได้

มาตรา ๑๘๓ บรรดาหีบห่อซึ่งมีของอยู่ข้างใน ต้องมีเครื่องหมาย หรือ เลขหมาย และต้องแสดงเครื่องหมายหรือเลขหมายเช่นว่านั้นลงในเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยของนั้น

หมวด ๗

ตัวแทน

มาตรา ๑๘๔ บุคคลใดได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าและยื่นคำขอเพื่อกระทำการเป็นตัวแทนในเรื่องสินค้า เพื่อกิจการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และพนักงานศุลกากรได้อนุมัติแล้วให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของสินค้าในกิจการนั้น

การยื่นคำขอและการอนุมัติเป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘๕ บุคคลผู้ได้รับอนุมัติเป็นตัวแทนตามมาตรา ๑๘๔ กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุยกเว้นความรับผิดของเจ้าของสินค้า และเจ้าของสินค้าต้องระวางโทษเป็นอย่างเดียวกับตัวแทน

มาตรา ๑๘๖ ในกรณีที่ตัวแทนถูกศาลพิพากษาให้ปรับเพราะได้กระทำการใด ๆ ที่เป็นความผิดฐานทำหรือยื่นคำสำแดงหรือบันทึกเรื่องราวหรือเอกสาร ซึ่งเป็นความเท็จ หรือเป็นความไม่บริบูรณ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือความผิดฐานหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง ด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือความผิดฐานหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้าม หรือการนำเข้า หรือการส่งออกซึ่งสินค้าละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ตัวแทนจะต้องรับผิดในทางแพ่งใช้ค่าปรับนั้นโดยไม่ต้องคำนึงว่า ตัวแทนจะสามารถชำระค่าปรับนั้นได้หรือไม่ หรือไม่ต้องคำนึงว่าตัวแทนได้ถูกกักขังแทนค่าปรับนั้นแล้วหรือไม่

มาตรา ๑๘๗ อธิบดีจะมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานศุลกากรในกิจการอันเห็นได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการศุลกากรก็ได้

ผู้ใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในกิจการที่ได้รับมอบหมายนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๑๘๘ ถ้านายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานลำใดให้อำนาจแก่บุคคลใดให้กระทำการเป็นตัวแทนของตน โดยได้รับอนุมัติของพนักงานศุลกากร และบุคคลนั้นยอมรับเป็นตัวแทนโดยแสดงออกชัดหรือโดยปริยาย เพื่อกระทำหน้าที่ใด ๆ ตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในเมื่อไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ตัวแทนนั้นต้องระวางโทษเป็นอันเดียวกันกับนายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยาน

มาตรา ๑๘๙ บุคคลใดร้องขออนุญาตต่อพนักงานศุลกากร เพื่อกระทำการเฉพาะสิ่งเฉพาะอย่างแทนบุคคลอื่น พนักงานศุลกากรอาจเรียกให้ผู้ที่ร้องขอเช่นนั้น แสดงใบมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากบุคคลซึ่งตนร้องขอจะกระทำแทนนั้นได้ ถ้าไม่มีใบมอบอำนาจเช่นนี้มาแสดง พนักงานศุลกากรอาจจะไม่ยอมกระทำการกับผู้นั้นก็ได้

มาตรา ๑๙๐ พนักงานของบุคคลใด หรือนิติบุคคลใดอาจจะมาทำกิจการที่ปวงแทนตัวบุคคล หรือนิติบุคคลนั้นที่ศาลกสถานได้ แต่ว่าพนักงานศาลกสถการจะไม่ยอมรับรองบุคคลดังกล่าวนั้นก็ไ้เว้นแต่บุคคลหรือนิติบุคคลนั้นจะไ้ยื่นใบมอบอำนาจทั่วไปไว้ที่ศาลกสถาน ให้อำนาจพนักงานนั้นทำการแทนตนและไ้วางประกันโดยทำทัณฑ์บนหรือประการอื่นให้ไว้ตามแต่ที่พนักงานศาลกสถการจะเห็นสมควรและพอใจ เพื่อให้พนักงานนั้นปฏิบัติการโดยถูกต้องสมควร

หมวด ๘

ประกันและทัณฑ์บน

มาตรา ๑๙๑ อธิบตีอาจเรียกประกันจากบุคคลคนเดียวหรือหลายคนซึ่งเป็นผู้ไ้ประโยชน์ในกิจการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่อำนาจการหรือบังคับบัญชาของกรมศาลกสถการ โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือให้ประกันอย่างอื่นจนเป็นที่พอใจเพื่อปฏิบัติให้ไปไปตามเงื่อนไข คำสั่ง หรือกิจการอันเกี่ยวกับกรมศาลกสถการ หรือเนื่องจากกิจการที่กล่าวมานั้นได้ บรรดาทัณฑ์บนหรือประกันอย่างอื่นเช่นว่ามานี้ให้เป็นผู้ันสมบูรณ์ตามกฎหมาย และถ้ากระทำผิดเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งแห่งทัณฑ์บนหรือประกันก็อาจยกขึ้นฟ้องร้องและว่ากล่าวต่อไปได้ เหมือนเช่นประกันทัณฑ์บนอย่างใด ๆ อันระบุหรืออนุญาตไว้ให้ทำไ้เรียกไ้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่น ๆ ฉะนั้น บรรดาทัณฑ์บนเช่นว่ามานี้ให้ทำให้แก่และเพื่อกรมศาลกสถการ และอธิบดีพึงเพิกถอนเสียไ้เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วัน ในทัณฑ์บน หรือถ้ามีกำหนดเวลาไว้ให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในทัณฑ์บนเป็นประการใด ก็นับแต่กำหนดเวลานั้น

หมวด ๙

การเสียภาษี

มาตรา ๑๙๒ ก่อนที่จะนำของใด ๆ ไปจากอารักขาของศาลกสถการ ผู้นำของเข้าต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศาลกสถการ กับต้องยื่นใบขนสินค้าโดยถูกต้อง และเสียภาษีอากรจนครบถ้วนหรือวางเงินไว้เป็นประกัน การขอวางเงินประกันให้ไปไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙๖ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้ของนั้นต้องไ้รับอนุญาตก่อนนำเข้ามาในราชอาณาจักรให้ถือว่าของนั้นยังมีไ้ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร จนกว่าของดังกล่าวจะไ้ได้ตรวมมอบไปจากอารักขาของศาลกสถการ

ในกรณีที่มีการร้องขอและอธิบดีเห็นว่าของใดมีความจำเป็นที่จะต้องนำออกไปจากอารักขาของศาลกสถการโดยรีบด่วน อธิบดีมีอำนาจให้นำของนั้นไปจากอารักขาของศาลกสถการไ้โดยยังไม่ต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งก่อนแต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ต้องเสียภาษีอากร ให้วางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นเป็นที่พอใจอธิบดี

สำหรับหีบห่อของส่วนตัวผู้โดยสารนั้น ไม่ต้องมีใบขนสินค้าและอาจตรวจขนขึ้นบก และส่งมอบไปได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๙๓ ถ้าผู้นำของใด ๆ เข้ามาไม่สามารถทำใบขนสินค้าสำหรับของนั้น ๆ ได้ เพราะยังไม่ทราบรายการบริบูรณ์ ผู้นั้นจะยื่นใบขอเปิดตรวจตามแบบที่อธิบดีต้องการก็ได้

ใบขอเปิดตรวจนั้น เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับรองแล้วก็ให้เป็นใบอนุญาตให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นได้ และให้ผู้นำของเข้าตรวจของนั้นต่อหน้าพนักงานศุลกากรภายในสามวันนับแต่วันที่ ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ แล้วให้ทำใบขนสินค้ายื่นโดยพลัน

ถ้าผู้นำของเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าสำหรับของนั้น และไม่เสียอากรที่พึงเรียกเก็บแก่ของนั้น ถ้าต้องเสีย หรือไม่วางเงินเป็นประกันเงินอากรเมื่อพนักงานศุลกากรสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับรองใบขอเปิดตรวจ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาด เพื่อใช้ค่าอากร ค่าใช้จ่าย และค่าภาระติดพันอย่างอื่น ๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้ส่งจ่ายให้ผู้นำของเข้า

มาตรา ๑๙๔ ของใด ๆ ที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรนั้น รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวง กำหนดได้ว่า ก่อนส่งมอบไปจากอารักขาของศุลกากร ให้ผู้นำของเข้าปิดแสตมป์หรือประทับตราของศุลกากร ที่ของหรือหีบห่อของนั้น ๆ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙๕ บรรดาค่าภาษีนั้น ให้เก็บตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วย พิภคอัตราศุลกากร การเสียค่าภาษีให้เสียแก่พนักงานศุลกากรในเวลาที่จะออกใบขนสินค้าให้

ถ้าค่าภาษีที่ได้เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง กรมศุลกากรมีสิทธิเรียกเก็บ ส่วนที่ขาดจนครบ แต่ในกรณีที่ปรากฏหลังจากที่ได้ปล่อยของไปจากอารักขาของศุลกากร หรือได้ส่งของ ออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วว่า ค่าภาษีที่ได้เสียไว้ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่จะต้องเสียจริง และค่าภาษี ที่ขาดมีจำนวนไม่เกินสองร้อยบาทตามใบขนสินค้าฉบับหนึ่ง ๆ อธิบดีจะสั่งให้งดการเรียกเก็บเพิ่มเติมก็ได้

สิทธิของกรมศุลกากรที่จะเรียกอากรที่ขาดเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับอัตราอากรสำหรับของใด ๆ นั้น ให้มีอายุความสิบปี นับแต่วัน ที่นำของเข้าหรือส่งของออก แต่ในเหตุที่ได้คำนวณจำนวนเงินอากรผิดให้มีอายุความสองปี ทั้งนี้ นับแต่วัน ที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่เห็นสมควรอธิบดีมีอำนาจคืนเงินอากรส่วนที่เสียไว้เกินเฉพาะในเหตุที่ได้ คำนวณเงินอากรผิดโดยไม่จำเป็นต้องมีคำเรียกร้องขอคืน แต่มีให้ส่งคืนเมื่อพ้นกำหนดสองปี นับแต่วัน ที่นำของเข้าหรือส่งของออก

สิทธิในการเรียกร้องขอคืนเงินอากรเพราะเหตุที่ได้เสียไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสียจริง เป็นอันสิ้นไปเมื่อครบกำหนดสามปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก แล้วแต่กรณีแต่คำเรียกร้อง ขอคืนอากรเพราะเหตุอันเกี่ยวกับชนิด คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก หรือราคาแห่งของใด ๆ หรือเกี่ยวกับ อัตราอากรสำหรับของใด ๆ นั้น มิให้รับพิจารณาหลังจากที่ได้เสียอากรและของนั้น ๆ ได้ส่งมอบหรือส่งออกไปแล้ว เว้นแต่ในกรณีที่ได้แจ้งความไว้ต่อพนักงานศุลกากรก่อนการส่งมอบหรือส่งออกว่าจะยื่น คำเรียกร้องดังกล่าว หรือในกรณีที่พนักงานศุลกากรพึงต้องรู้อยู่ก่อนส่งมอบหรือส่งออกกว่าอากรที่ชำระไว้ นั้นเกินจำนวนที่พึงต้องเสียสำหรับของที่ส่งมอบหรือส่งออก

มาตรา ๑๙๖ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่นำเข้าเกิดขึ้นในเวลาที่น่าจะนำเข้ามาสำเร็จ

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีเกิดขึ้น แต่ในกรณีของที่เก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้คำนวณตามพิกัดอัตราศุลกากรที่ใช้อยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ไม่ว่าจะปล่อยของออกไปในสภาพเดิมที่นำเข้าหรือในสภาพอื่น

ในกรณีของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากร ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาซึ่งได้ปล่อยของเช่นนั้นออกไปจากเขตปลอดอากร แต่ในกรณีที่ได้นำของที่มีอยู่ในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากร โดยของที่นำเข้าไปนั้นไม่ใช่สิทธิคืนหรือยกเว้นอากร ไม่ต้องนำของดังกล่าวมาคำนวณค่าภาษี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

สำหรับของที่นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากร หากของนี้สูญหายหรือถูกทำลาย ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ขนของขึ้นเพื่อเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือเขตปลอดอากรนั้น

ในกรณีของผ่านแดนหรือของถ่ายลำที่ขอเปลี่ยนการผ่านพิธีการเป็นของนำเข้า ให้คำนวณค่าภาษีตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนเป็นของนำเข้า

มาตรา ๑๙๗ ความรับผิดในอันจะต้องเสียค่าภาษีสำหรับของที่ส่งออกเกิดขึ้นในเวลาที่จะส่งออกสำเร็จ

การคำนวณค่าภาษีให้ถือตามสภาพของ ราคาของ และพิกัดอัตราศุลกากรที่เป็นอยู่ในเวลาที่ออกไปขนสินค้าให้

การขอคืนค่าภาษีในกรณีที่มีได้ส่งของออกนอกราชอาณาจักร ให้กระทำได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวัน แต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออกไปขนสินค้าให้

มาตรา ๑๙๘ เมื่อนำของใด ๆ เข้ามาหรือส่งของใด ๆ ออกไปและของนั้นต้องเสียอากรหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงรายการต่อไปนี้ในใบขนสินค้า คือ ชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคาศุลกากร เมืองกำเนิด และรายการอย่างอื่น ๆ ตามแต่อธิบดีจะต้องการ และให้ลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองใบขนสินค้าว่าข้อความที่ได้แสดงไว้นั้นเป็นความจริง

ของนำเข้าหรือส่งออกที่มีการแสดงคุณภาพ ข้อความหรือรูปลักษณะใด ๆ ที่อธิบดีได้ออกระเบียบห้ามแสดงไว้ที่สินค้าหรือหีบห่อ หรือของที่มีการแสดงกำเนิดโดยถ้อยคำ อูบาย คำพรรณนา หรือการแสดงอื่น ๆ ซึ่งแถลงหรือโดยประจักษ์แจ้งว่าของใด ๆ ได้ทำขึ้นในถิ่นหรือประเทศใดอันเป็นเท็จ ทั้งนี้ การแสดงดังกล่าวไม่ว่าโดยถัก ทอ ตอก ต่อ ประทับ หรือติดอยู่ด้วยประการอื่นใดกับของนั้น หรือกับเครื่องห่อหุ้ม หรือป้ายแห่งของนั้นก็ตาม ไม่ว่าจะของนั้นจะนำเข้ามาหรือส่งออกโดยผ่านพิธีการศุลกากรหรือไม่ ให้ถือว่าของนั้นเป็นของต้องห้ามนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๔ หรือมาตรา ๑๖๖ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับแก่ผู้ที่ได้นำเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ซึ่งจะต้องห้ามตามวรรคสอง

มาตรา ๑๙๙ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (๑๙๙๔) หรือความตกลงอื่นใดที่ประเทศไทยมีข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามหรือเพื่อกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของนำเข้า ของส่งออก หรือของอื่นใด

มาตรา ๒๐๐ บรรดาการซึ่งของ การสอบ การตีราคา การวินิจฉัยกว่าด้วยถิ่นกำเนิดของสินค้าหรือถิ่นกำเนิดของสินค้า การจำแนกประเภทพิกัดอัตราศุลกากร ฯลฯ เพื่อประเมินค่าภาษี หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นในราชการนั้น ให้พนักงานศุลกากรเป็นผู้ทำ

มาตรา ๒๐๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประเมินค่าภาษีและการเสียภาษี ผู้ที่มีความประสงค์จะนำของเข้ามาในราชอาณาจักรอาจยื่นคำร้องขอต่ออธิบดีเพื่อพิจารณาเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาของของนำเข้า

(๒) กำหนดถิ่นกำเนิดของของที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยถิ่นกำเนิดตามที่ระบุไว้ในสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ

(๓) ตีความพิกัดอัตราศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อจำแนกประเภทของของในพิกัดอัตราศุลกากร

การยื่นคำร้องขอ การพิจารณาคำร้องขอ และการแจ้งผลการพิจารณาคำร้องขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๐๒ ในการร้องขอตามมาตรา ๒๐๑ ให้ผู้ร้องขอเสียค่าธรรมเนียมตามวิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐๓ การพิจารณากำหนดราคาของของนำเข้าตามมาตรา ๒๐๑ (๑) ให้เป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาตามมาตรา ๗ (๑๑) (๒) ของบทนิยามคำว่า “ราคาศุลกากร” หรือ “ราคา” ในมาตรา ๗ (๑๑) มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๐๔ การพิจารณาของอธิบดีตามมาตรา ๒๐๑ ให้มีผลผูกพันเฉพาะกรมศุลกากรกับผู้ร้องขอ และตามระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๐๕ ในกรณีที่พนักงานศุลกากรเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนค่าอากรสำหรับของที่กำลังผ่านศุลกากรให้นำของนั้นไปยังศุลกสถาน หรือนำไปเก็บไว้ในที่มั่นคงแห่งใดแห่งหนึ่งเว้นแต่พนักงานศุลกากรและเจ้าของหรือตัวแทนจะตกลงกันยอมให้เอาแต่ตัวอย่างของไว้วินิจฉัยปัญหาและเพื่อรักษาประโยชน์รายได้ของแผ่นดิน ให้ชำระอากรตามจำนวนที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งออกแล้วแต่กรณี สำแดงไว้ในใบขนสินค้าและให้วางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันจนครบจำนวนเงินอากรสูงสุดที่อาจจะพึงต้องเสียสำหรับของนั้น แต่อธิบดีจะประกาศกำหนดให้การรับการค้าประกันของกระทรวงการคลังหรือ

ธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันดังกล่าว โดยอาจกำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๐๖ ในกรณีที่มีการวางประกันค่าอากรตามมาตรา ๒๐๕ เมื่อพนักงานศุลกากรได้ประเมินเงินอากรอันพึงต้องเสียและแจ้งให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแล้วแต่กรณีทราบแล้ว ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกต้องชำระเงินอากรตามจำนวนที่ได้รับแจ้งให้ครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่มีการวางเงินประกันและเงินประกันที่วางไว้ค้ำค่าอากรที่พนักงานศุลกากรประเมินแล้ว ให้เก็บเงินประกันดังกล่าวเป็นค่าอากรตามจำนวนที่ประเมินได้ทันที และให้ถือเสมือนว่าผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกได้ชำระเงินอากรที่ได้รับแจ้งภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งแล้ว

มาตรา ๒๐๗ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมิได้ชำระเงินอากรให้ครบถ้วนภายในเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่งแห่งมาตรา ๒๐๖ หรือมิได้ปฏิบัติตามระเบียบหรือเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๙๒ หรือมาตรา ๙๓ อธิบดีจะเรียกเงินเพิ่มอีกไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่มก็ได้ เงินเพิ่มนี้ให้ถือเป็นเงินอากร

มาตรา ๒๐๘ เมื่อผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกนำเงินมาชำระค่าอากรที่ต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรที่นำมาชำระโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาชำระ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนค่าอากรที่ต้องชำระ แต่มิให้เรียกเก็บเงินเพิ่มดังกล่าวในกรณีที่มีการชำระอากรเพิ่มตามมาตรา ๒๕๙ (๓)

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกันเป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือส่งของออก ให้เรียกเก็บและคำนวณเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของค่าอากรโดยไม่คิดทบต้นนับแต่วันที่ได้ส่งมอบหรือส่งของออก จนถึงวันที่นำเงินมาวางแทนการค้ำประกัน แต่ในกรณีที่เงินประกันที่นำมาวางแทนนั้นไม่ค้ำค่าอากร ให้เรียกเก็บเงินเพิ่มสำหรับจำนวนค่าอากรที่ต้องเสียเพิ่มตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่งอีกด้วย

ในการคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน และเงินเพิ่มนั้นให้ถือเป็นเงินอากร

ในกรณีที่ต้องคืนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรเพราะเหตุที่ได้เรียกไว้เกินจำนวนอันพึงต้องเสียหรือเสียเพิ่ม ให้คืนพร้อมด้วยดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๐.๖๒๕ ต่อเดือนของจำนวนที่ต้องคืนโดยไม่คิดทบต้น นับแต่วันที่ได้ชำระค่าอากรหรือวางเงินประกันค่าอากรครั้งสุดท้ายจนถึงวันที่มีการอนุมัติให้จ่ายคืน ในกรณีที่มีการเปลี่ยนการค้ำประกันเป็นการวางเงินประกันหลังการส่งมอบหรือส่งของออกการคำนวณดอกเบี้ยสำหรับจำนวนเงินประกันที่ต้องคืน ให้นับตั้งแต่วันที่วางเงินประกันครั้งสุดท้ายแทนการค้ำประกัน จนถึงวันที่อนุมัติให้จ่ายคืน แต่ดอกเบี้ยที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินอากรหรือเงินประกันค่าอากรที่ต้องคืน การคำนวณดอกเบี้ยตามวรรคนี้ เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายนี้ให้ถือเป็นเงินอากรที่ต้องจ่ายคืน

มาตรา ๒๐๙ ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกค้างชำระค่าอากร อธิบดีมีอำนาจ กักของใด ๆ ของผู้นั้นที่กำลังผ่านศุลกากรหรืออยู่ในความกำกับตรวจตราของศุลกากรด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะได้ชำระเงินอากรที่ค้างให้ครบถ้วน และถ้ามิได้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กักของ เช่นว่านั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของนั้นออกขายทอดตลาด และเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนี้ ให้หักค่าอากร ค้างชำระค่าอากรสำหรับของที่ขายทอดตลาด ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน และค่าภาระติดพันอย่างอื่น อันค้างชำระแก่ศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่าง ๆ อันสมควรจะได้แก่ผู้เก็บรักษา ถ้ายังมีเหลืออยู่ก็ให้จ่ายแก่ตัวแทนของเรือที่นำของที่ขายทอดตลาดเข้ามา เมื่อได้หักใช้เช่นนี้แล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่ก็ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่ วันที่ขายทอดตลาด

มาตรา ๒๑๐ บรรดาใบขนสินค้า บัญชี สมุดบัญชี บันทึกเรื่องราวหรือเอกสาร ไม่ว่าประเภทใด ๆ ให้ทำและถือไว้เป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ใบขนสินค้า บัญชี หรือบันทึกเรื่องราว อย่างอื่นที่ต้องทำขึ้นตามบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าสมบูรณ์ นอกจากจะได้ทำให้ถูกต้อง เครื่องครัดตรงตามบัญชีถือไว้ เมื่อจะต้องจัดและแยกประเภทปริมาณสินค้า ก็ต้องกระทำการนั้นให้ถูกต้อง เครื่องครัดตรงตามบัญชีรายชื่อสินค้าขาเข้าและขาออกของทางราชการ ราคาแยกประเภทหนึ่ง ๆ และราคารวมยอดในใบขนสินค้านั้นให้ลงไว้เป็นเงินไทย รายละเอียดอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด ห้ามมิให้รับใบขนสินค้าฉบับใด นอกจากจะมีรายละเอียดบริบูรณ์ดังที่กำหนดไว้ในแบบตามที่กฎหมาย บัญญัติ พร้อมทั้งค่าแสดงของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกหรือตัวแทนดังที่กำหนดไว้ด้วย

หมวด ๑๐

ของตกค้าง

มาตรา ๒๑๑ ของที่อยู่ในอารักขาของศุลกากรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นของตกค้าง

- (๑) ของนำเข้าที่เป็นสินค้าอันตรายตามชนิดหรือประเภทที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๕
- (๒) ที่ผู้นำของเข้ามิได้เสียอากร และนำของออกไปจากเขตศุลกากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา
- (๓) ของนำเข้าอื่นใดนอกจาก (๑) เมื่ออยู่ในอารักขาของศุลกากรถึงสามสิบวัน โดยไม่มีใบขนสินค้าอันได้รับรองและไม่ได้เสียอากรหรือวางประกันค่าอากรที่พึงเรียกเก็บแก่นั้น ให้อธิบดีมีคำบอกกล่าวไปยังตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามาโดยพลัน และเมื่อตัวแทนของเรือนั้นได้รับ คำบอกกล่าวครบสิบห้าวันแล้ว

การดำเนินการกับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพนักงานศุลกากรให้ทำลายหรือนำของนั้นออกขายทอดตลาด หรือสั่งให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือที่นำของเข้าส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรและถ้าไม่มีการปฏิบัติตามให้มีอำนาจสั่งพนักงานศุลกากรให้ทำลายได้โดยผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือ แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการนั้น

ในการสั่งให้พนักงานศุลกากรทำลายของตกค้างตามวรรคสอง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ปลอดภัยต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อม

ถ้าอธิบดีเห็นว่าการขายทอดตลาดตามวรรคสอง จะไม่ได้เงินเท่าที่ควรหรือมีเหตุอันสมควรประการอื่น อธิบดีจะสั่งให้ขายโดยวิธีอื่นก็ได้ และในกรณีที่การขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นดังกล่าวจะไม่ได้เงินคุ้มค่าภาษีหรืออาจจะทำให้เกิดความเสียหายอันไม่สมควรอย่างหนึ่งอย่างใด ให้จำหน่ายของนั้นตามแต่อธิบดีจะสั่ง

สำหรับของตกค้างตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาแล้วเสร็จโดยเร็ว โดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นประกอบด้วย

มาตรา ๒๑๒ ของสดของเสียซึ่งยังมิได้รับมอบไปโดยยื่นใบขนสินค้าบริบูรณ์และมีอาการแสดงชัดว่าของนั้นบูดเน่าแล้ว อธิบดีจะสั่งจำหน่ายหรือทำลายเมื่อใดก็ได้ โดยอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือก็ได้

มาตรา ๒๑๓ เงินที่ได้จากการขาย ตามมาตรา ๒๑๑ นั้น ให้หักใช้ค่าภาษี ค่าเก็บรักษา ค่าย้ายขน หรือค่าภาระติดพันอย่างอื่นอันค้างชำระแก่กรมศุลกากรเสียก่อน เหลือเท่าใดให้ใช้ค่าภาระติดพันต่างๆ อันสมควรจะได้และค้างชำระแก่ตัวแทนของเรือที่นำของเข้ามา เมื่อได้หักใช้ เช่นนี้แล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้ตกเป็นของแผ่นดิน เว้นแต่เจ้าของจะได้เรียกร้องเอาภายในหกเดือนนับแต่วันที่ขายของนั้น

มาตรา ๒๑๔ ในกรณีที่ของตกค้างหรือของนำเข้ามาเป็นของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏต่ออธิบดีว่า นายเรือหรือผู้ควบคุมอากาศยานรู้เห็นเป็นใจให้นำของนั้นเข้ามา หรือนายเรือหรือ ผู้ควบคุมอากาศยานไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าตนได้จัดการเต็มวิสัยที่จะจัดได้เพื่อที่จะสืบค้นให้พบหรือป้องกันการนำของนั้นเข้า นอกจากโทษที่มีตามกฎหมายแล้ว ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้รับผิดชอบท่าเรือหรือสนามบินศุลกากรแห่งหนึ่งแห่งใดหรือทุกแห่งในประเทศดำเนินการโดยพลัน ให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานที่นำของนั้นเข้ามานำของนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรืองดการให้ใช้ท่าเรือหรือสนามบินศุลกากรและบริการต่างๆ แก่เรือหรืออากาศยานลำนั้นหรือเรือหรืออากาศยานอื่น ๆ ทั้งหมดของเจ้าของเรือหรืออากาศยานลำนั้นได้ตามระยะเวลาที่จะกำหนดตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะเป็นการเน้นซ้ำ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชน ให้อธิบดีสั่งผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานให้ทำลายของนั้นโดยเร็วภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานไม่ดำเนินการตามคำสั่ง อธิบดีมีอำนาจสั่งให้พนักงานศุลกากรทำลายของนั้นได้ โดยให้ผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือ หรือตัวแทนของอากาศยาน แล้วแต่กรณีเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

ในกรณีผู้นำของเข้าหรือตัวแทนของเรือหรือตัวแทนของอากาศยานไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๒๑๕ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานศุลกากรต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมิน ในกรณีที่เป็นการนำของเข้าหรือส่งของออกในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อาจอุทธรณ์โดยยื่นผ่านด่านศุลกากรหรือสำนักงานศุลกากรภาคก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามแบบและระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๒๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง อีกจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน และต้องมาจากภาคเอกชนอย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศุลกากรเป็นเลขานุการและให้เลขานุการเป็นคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ด้วย

การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจมีหลายคณะได้ตามความจำเป็น

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พนักงานศุลกากรได้รับอุทธรณ์ และเอกสารถูกต้องครบถ้วน เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์ชอบที่จะนำความขึ้นสู่ศาลหรืออาจขยายเวลา หรือยอมให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาได้อีก ๑๘๐ วัน

มาตรา ๒๑๗ ให้กรรมการซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

การแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้แต่งตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ และให้ขยายเวลาได้ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระ ติดต่อกัน

มาตรา ๒๑๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดี แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) อธิบดีมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่งต่อหน้าที่หรือ มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๑๙ การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุม อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการ ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๒๐ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่วินิจฉัยจะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติ ในเรื่องนั้นมิได้

มาตรา ๒๒๑ เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ และพนักงานตุลาการมีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอย่างอื่น ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ โดยให้เวลาบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้ส่งหนังสือเรียก

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยอมให้ถ้อยคำโดยไม่มี เหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๒๒๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีหน้าที่ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ การประเมินอากรตามพระราชบัญญัติศุลกากร กฎหมายพิกัดอัตราศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่จะมอบหมายและรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำความในมาตรา ๒๑๙ และมาตรา ๒๒๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๒๒๓ ให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ อนุกรรมการ ในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง และพนักงานศุลกากรเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์

- (๑) ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒๑ โดยไม่มีเหตุอันควร
- (๒) ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอถอนอุทธรณ์

มาตรา ๒๒๕ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด และในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจ ดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๒๒๖ ในกรณีที่จะต้องชำระอากรเพิ่มหรือเงินประกันไม่คุ้มค่าอากร การอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๑๕ ไม่เป็นเหตุทุเลาการชำระเงินอากรตามจำนวนที่พนักงานศุลกากรประเมินไว้ เว้นแต่กรณี ที่ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้ ก็ให้มีหน้าที่ชำระภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายใน กำหนดเวลาเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๒๗ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์ โดยประธานคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนาม

มาตรา ๒๒๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในกรณีที่ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๒๔

มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานศุลกากรตามมาตรา ๒๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓๐ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ อธิบดี อธิบดีกรมสรรพากร อธิบดีกรมสรรพสามิต ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศุลกากรเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๓๑ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๒๓๐ อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการอีกได้

มาตรา ๒๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๓๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้

กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓๓ การประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๓๔ ให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรเป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๓๕ คณะกรรมการตามมาตรา ๒๓๐ มีอำนาจดำเนินการ

- (๑) กำหนดขอบเขตในการใช้อำนาจของพนักงานศุลกากร
  - (๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาในการตรวจสอบและประเมินภาษีอากร
  - (๓) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับภาษีอากรที่กรมศุลกากรขอความเห็น
  - (๔) ให้คำปรึกษาหรือเสนอแนะแก่รัฐมนตรีในการจัดเก็บภาษีอากร
- การกำหนดตาม (๑) และ (๒) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้พนักงานศุลกากรปฏิบัติตาม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากรตาม (๓) ให้เป็นที่สุดและในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยเปลี่ยนแปลงนั้นมิให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ในกรณีที่มีคำพิพากษาอันถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๒๓๖ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งมีส่วนได้เสียในเรื่องใดที่ต้องวินิจฉัยตามมาตรา ๒๓๕ (๓) จะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

หมวด ๑๒

การคืนเงินอากร

มาตรา ๒๓๗ ของใดที่พิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีว่าเป็นของรายเดียวกันกับที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว ถ้าส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้นำของเข้าไว้ในสิบส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ของนั้นมิได้ใช้ประโยชน์ด้วยประการใด ๆ เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งของนั้นกลับออกไป และมีได้เปลี่ยนแปลงรูปหรือลักษณะใด ๆ

(ข) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ค) ของนั้นได้ส่งกลับออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำเข้า และ

(ง) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไป

อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งของกลับออกไป การจัดทำและยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

มาตรา ๒๓๘ ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีว่าได้ผลิต หรือผสม หรือประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) ของที่นำเข้ามานั้นมิใช่ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร

(ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุเป็นของที่ส่งออก ให้ถือตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าเรือที่สำหรับการส่งออก ซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า

(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือ ประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออกเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย ทำให้ไม่อาจส่งออกภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และ

(จ) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้

อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งของออกไป การจัดทำและ ยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้

มาตรา ๒๓๙ เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้ามาจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควรด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ อธิบดีจะอนุญาตให้รับการค้ำประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่นที่อธิบดี เห็นสมควรแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ เมื่อมีการ ส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๒๓๘ ให้คืนประกันโดยให้ถือว่าเป็นการคืนเงินอากร

มาตรา ๒๔๐ ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ ตามมาตรา ๒๓๘ หรือดำเนินการอื่นใดตามที่อธิบดีเห็นสมควร ไม่ว่าของดังกล่าวจะใช้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดหรือไม่ก็ตาม หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ ผู้มีสิทธิ ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการส่งออก ไปยังเมืองต่างประเทศและเป็นการส่งของออกสำเร็จในเวลาโอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น สำหรับการรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายดังกล่าว ให้ถือเป็นทำนองเดียวกันโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คืนเงินอากรขาเข้าแก่ผู้นำของเข้าในทำนองเดียวกันกับมาตรา ๒๓๘ และมาตรา ๒๓๙ โดยอนุโลม

หมวด ๑๓

เขตปลอดอากร

มาตรา ๒๔๑ ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติจัดตั้งเขตปลอดอากรสำหรับการประกอบ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศโดยให้มีอำนาจ กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตปลอดอากรและให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ ระยะเวลา เงื่อนไขและ วิธีการในการยื่นคำขอและการอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากร

ผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้จัดตั้งเขตปลอดอากรต้องเสียค่าธรรมเนียมประจำปีตามที่รัฐมนตรี กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔๒ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบกำหนดประเภทหรือชนิดของของที่จะนำเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาและเงื่อนไขในการนำของเข้าไปในหรือปล่อยออกจากเขตปลอดอากร โดยอาจกำหนดวิธีการและข้อจำกัดเกี่ยวกับการเก็บของตลอดจนข้อบังคับเพื่อดำเนินการตรวจตราควบคุมของในเขตปลอดอากร

มาตรา ๒๔๓ ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ของที่เป็นเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของของดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ และให้รวมตลอดถึงของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งโรงงานหรืออาคารในเขตปลอดอากรซึ่งได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามที่อธิบดีอนุมัติ

(๒) ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตปลอดอากร สำหรับใช้ในการประกอบอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

(๓) ของที่ปล่อยออกมาจากเขตปลอดอากรอื่น

ให้ยกเว้นอากรขาออกสำหรับของที่ปล่อยออกไปจากเขตปลอดอากรเพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา ๒๔๔ การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

การนำเข้าและการผลิตของที่กระทำในเขตปลอดอากรให้ได้รับยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียม ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ โดยให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นและการจัดเก็บตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการยกเว้นภาษีสุรา การปิดแสตมป์ และค่าธรรมเนียมดังกล่าว

มาตรา ๒๔๕ ในกรณีการนำของเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำวัตถุดิบภายในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตปลอดอากรเพื่อผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดกับของนั้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้ของนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายในบังคับกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครอง หรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ของตามวรรคหนึ่ง เป็นของที่ก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน สุขภาพอนามัยของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมหรือเป็นของซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีตามข้อผูกพันตามสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกไปนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดชนิดหรือประเภทของของดังกล่าวมิให้ได้รับยกเว้นตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งได้ ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขก็ได้

ในกรณีปล่อยของตามวรรคหนึ่ง ออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายในประเทศ ให้นำกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าในราชอาณาจักร การส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร การครอบครองหรือการใช้ประโยชน์ซึ่งของดังกล่าว หรือเกี่ยวกับการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพ การประทับตรา หรือเครื่องหมายใด ๆ แก่ของนั้น มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด นับแต่วันที่นำออกจากเขตปลอดอากรแล้วแต่กรณี โดยถือเสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากเขตปลอดอากร

มาตรา ๒๔๖ ในกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติให้ของใดได้รับยกเว้นหรือคืนเงินอากร เมื่อส่งออกนอกราชอาณาจักร หากนำของนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นอากรหรือคืนเงินอากร โดยให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกนอกราชอาณาจักรในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นเข้าไปในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๔๗ การนำของออกจากเขตปลอดอากรเพื่อใช้หรือจำหน่ายภายใน ราชอาณาจักรหรือเพื่อโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้นำของเข้าตามมาตรา ๒๓๘ หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าเป็นการ นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาที่ได้นำของเช่นนั้นออกจากเขตปลอดอากร ทั้งนี้ โดยให้ ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การนำของในเขตปลอดอากรไปใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ ในการจัดตั้งเขตปลอดอากร ให้ถือว่าเป็นการนำของออกจากเขตปลอดอากรตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ จะเป็นการกำจัดหรือทำลายเศษวัสดุ ของที่เสียหาย ของที่ใช้ไม่ได้ หรือของที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งอยู่ในเขต ปลอดอากร โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบที่อธิบดี กำหนด

มาตรา ๒๔๘ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ ตอน ๕ เก็บของในคลังสินค้า มาใช้บังคับกับ การนำของเข้า การเก็บรักษา การส่งของออก การควบคุม การขนย้ายในเขตปลอดอากร และอำนาจของ พนักงานศุลกากรโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๑๔

สำแดงเท็จ

มาตรา ๒๔๙ ผู้ใดกระทำหรือจัดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำ หรือยื่น หรือจัดให้ผู้อื่นยื่น ซึ่งใบขนสินค้า คำสำแดง ใบรับรอง บันทึก เรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นต่อพนักงานศุลกากรในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ หรืออันพระราชบัญญัตินี้บังคับให้กระทำนั้นเป็นความเท็จเป็นความ ไม่บริสุทธิ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือถ้าผู้ใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับให้ ตอบคำถามอันใดของพนักงานศุลกากรมิได้ตอบคำถามอันนั้นโดยสัตย์จริง หรือถ้าผู้ใดไม่ยอม หรือละเลย ไม่ทำไม่รักษาไว้ซึ่งบันทึกเรื่องราว หรือทะเบียน หรือสมุดบัญชี หรือเอกสาร หรือตราสารอย่างอื่น ๆ

ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ หรือถ้าผู้ใดปลอมแปลงหรือใช้เมื่อปลอมแปลงแล้วซึ่งเอกสารบันทึกเรื่องราวหรือตราสารอย่างอื่นที่พระราชบัญญัตินี้บังคับไว้ให้ทำ หรือที่ใช้ในกิจการใด ๆ เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ หรือแก้ไขเอกสารบันทึกเรื่องราว หรือตราสารอย่างอื่นภายหลังที่ได้ออกไปแล้วในทางราชการ หรือปลอมดวงตรา ลายมือชื่อ ลายมือชื่อย่อ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นของพนักงานศุลกากร หรือซึ่งพนักงานศุลกากรใช้เพื่อการอย่างใด ๆ อันเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ที่ยื่นใบขนสินค้าขาออกที่สำแดงการขอคืนค่าอากร ผู้มีสิทธิขอคืนอากรสำหรับของส่งออก หากจะขอคืนอากรต้องยื่นใบขนสินค้าขาออก หรือให้ผู้ยื่นใบขนสินค้าที่สำแดง ค่าขอคืนค่าอากรดังกล่าว ถ้าพนักงานศุลกากรตรวจพบว่า ของที่ได้บรรทุกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือท่าเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป หรือส่งออกตามมาตรา ๒๓๘ ไม่ตรงตามสำแดง หรือมีปริมาณน้อยกว่าที่สำแดงในสาระสำคัญ หรือไม่พบของที่ส่งออกตามสำแดงให้ถือว่าผู้ที่ยื่นใบขนสินค้าและผู้สำแดงการขอคืนค่าอากรนั้นมีความผิดต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าของจำนวนค่าอากรที่จะขอคืนเกินกว่าที่จะได้รับจริง หรือจำคุกไม่เกินสิบปีหรือทั้งจำทั้งปรับ และของอันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรา นี้ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่

การกระทำความผิดฐานสำแดงเท็จตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ถือว่าเป็นความผิด โดยไม่ต้องคำนึงว่าผู้กระทำความผิดหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่

มาตรา ๒๕๐ ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวใช้อยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านศุลกากรไว้ ณ สถานที่ประกอบการหรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

ในกรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคลตามมาวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลหรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น เก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดชนิดของเอกสารที่บุคคลตามมาวรรคหนึ่ง มีหน้าที่เก็บและรักษา รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บและรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๑ พนักงานศุลกากรอาจเรียกให้ยื่นบัญชีราคาสินค้า บัญชีสินค้าสำหรับเรือหรือบัญชีสินค้าสำหรับยานพาหนะใด ใบตราส่งสินค้า ใบรับสมุดบัญชี บันทึกเรื่องราว หรือเอกสารอย่างอื่นอันเกี่ยวกับของใด ๆ ที่กำลังผ่าน หรือได้ผ่านศุลกากรนั้นได้ เพื่อตรวจสอบหรือเทียบดูให้ถูกต้องกับใบขนสินค้า ใบรับรอง ใบแสดงการหรือรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ต่อกรมศุลกากร และถ้าไม่ยอมยื่น

บุคคลผู้จงใจไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกของพนักงานศุลกากรนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๒ ถ้าผู้ใดไม่ยอมยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดงบันทึกเรื่องราว หรือไม่ยอมให้คำแสดงข้อความอื่นแก่พนักงานศุลกากรคนใดซึ่งบังคับให้ยื่นหรือแสดง หรือที่เรียกให้ยื่นหรือแสดงโดยชอบตามพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับศุลกากร หรือละเลยไม่ยื่นแบบใบรับรอง ใบแสดงการ คำสำแดง บันทึกเรื่องราว หรือไม่ให้คำแสดงข้อความอื่นเช่นว่านั้นภายในเวลาอันควร หรือเวลาอันระบุไว้และตามแบบที่กฎหมายบัญญัติไว้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๕๓ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร ให้อธิบดีหรือพนักงานศุลกากรซึ่งอธิบดีมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ ในการนี้ให้มีอำนาจสั่งบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้ปฏิบัติเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) สอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จากผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก หรือการนำผ่าน หรือการลำเลียงถ่ายของเปลี่ยนยานพาหนะ

(๓) ยึดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร

ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานศุลกากรตามความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้กระทำภายในห้าปี นับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งของออก

มาตรา ๒๕๔ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่า มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับศุลกากร เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจสั่งให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของอากาศยานหรือตัวแทนของยานพาหนะอื่น หรือตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งของออก ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาตรวจสอบ โดยใช้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕๕ สำเนาใบรับรอง ใบชนสินค้า หรือเอกสาร และบัญชี หรือข้อความแถลงสิ่งซึ่งไม่ใช่เป็นความลับนั้น เมื่ออธิบดีเห็นสมควรก็ออกให้ได้โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๑๕

การฟ้องร้อง การระงับคดี

มาตรา ๒๕๖ ในการฟ้องร้องคดีอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งต้องยึดเพราะไม่เสียภาษี หรือเพราะเหตุพึงริบโดยประการอื่น หรือยึดเพื่อเอาค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ามีข้อโต้เถียงเกิดขึ้นว่าค่าภาษีสำหรับของนั้น ๆ ได้ส่งชำระถูกต้องแล้วหรือไม่ หรือว่าของนั้น ๆ ได้นำเข้ามาได้ชั้นขึ้นจากเรือได้ส่งออก ได้บรรทุกลงเรือ ได้ย้ายขนไป ได้เก็บ ได้ขาย หรือได้จัดการอย่างอื่นโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ หน้าที่พิสูจน์ตกอยู่แก่จำเลยทุกคดีไป

มาตรา ๒๕๗ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๒๕๕ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลง หรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกันตามที่อธิบดีจะเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำความผิดหรือยื่นคำสาแดงหรือบันทึกเรื่องราวซึ่งเป็นความเท็จ หรือเป็นความไม่บริบูรณ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือความผิดฐานหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการจำกัดหรือการห้าม หรือการนำเข้าหรือการส่งออกหรือการนำผ่านแดนหรือการลำเลียงซึ่งสินค้า ละเมิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือการนำเข้าหรือการส่งออกซึ่งของที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องให้อธิบดีบันทึกความเห็นว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงควรฟ้องผู้กระทำผิด

มาตรา ๒๕๘ สำหรับความผิดตาม มาตรา ๓๐ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๘๑ และมาตรา ๑๙๘ ถ้าราคาของกลางรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่แสนบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง การที่คณะกรรมการงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มผู้กระทำผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มาตรา ๒๕๙ ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือหลีกเลี่ยงอากร หรือหลีกเลี่ยงข้อจำกัดข้อห้าม ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าขายของกลาง โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า แต่กรณีที่มีได้รับของกลางหรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสี่สิบ

(๒) ความผิดฐานสำแดงเท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละสี่สิบห้าจากเงินค่าปรับ โดยให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนร้อยละสามสิบ และเป็นเงินรางวัลร้อยละสิบห้า แต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละสี่สิบ

(๓) กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละสิบ ของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้

เงินที่หักไว้ตาม (๑) และ (๒) ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนได้ไม่เกินคดีละสิบล้านบาท และหักจ่ายเป็นเงินรางวัลได้ไม่เกินคดีละห้าล้านบาท

มาตรา ๒๖๐ บทกฎหมายว่าด้วยเงินสินบนและรางวัลที่อุกยกเลิกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรหรือหลีกเลี่ยงอากรหรือหลีกเลี่ยงข้อจำกัดหรือข้อห้าม ความผิดฐานสำแดงเท็จและกรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด ซึ่งมีการตรวจพบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖๑ ถ้ามีความจำเป็นที่จะประเมินราคาของใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเบี้ยปรับ ให้อธิบดีมีอำนาจออกหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อกำหนดราคาแห่งของนี้

มาตรา ๒๖๒ ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้ประการใดก็ตาม ศาลอาจใช้ดุลพินิจลงโทษผู้กระทำความผิดให้ใช้เบี้ยปรับนอกจากโทษจำคุกอีกก็ได้ แต่ว่าเบี้ยปรับและกำหนดโทษจำคุกนั้นทั้งสองอย่างต้องไม่เกินอัตราโทษอย่างสูงที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๒๖๓ เจ้าของเรือจะต้องรับผิดชอบในทางแพ่งในการใช้เบี้ยปรับ ซึ่งได้ลงโทษปรับนายเรือสำหรับความผิดใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัตินี้ และโดยทำนองเดียวกันเจ้าของหรือเจ้าสำนักใด ๆ จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าปรับซึ่งได้ลงโทษปรับตัวแทน หรือผู้ปกครองที่นั้น ๆ ซึ่งกระทำการแทนตนหรือควบคุมดูแลผลประโยชน์ของตนนั้น

มาตรา ๒๖๔ ถ้าผู้ใดกระทำความผิดพระราชบัญญัตินี้ และความผิดนั้นมีได้มีบัญญัติโทษไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ หรือบทกฎหมายอื่น ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๒๖๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของอธิบดี หรือพนักงานศุลกากรตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

หมวด ๑๖

การบังคับคดี

มาตรา ๒๖๖ ค่าภาษีซึ่งต้องเสียหรือต้องชำระเมื่อถึงกำหนดชำระแล้วถ้ามิได้เสียหรือชำระให้ถือเป็นค่าภาษีที่ขาด

เพื่อให้ได้รับชำระค่าภาษีที่ขาด ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดค่าภาษีได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง

วิธีการยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนวิธีการอายัดให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินค่าภาษีที่ขาด ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน

ผู้ต้องรับผิดเสียค่าภาษีตามวรรคสอง หมายความว่ารวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๒๖๗ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๒๖๖ แล้ว ห้ามผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๒๖๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๖๖ ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียกผู้ต้องรับผิดชำระภาษีอากรค้าง และบุคคลใดๆ ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีอากรค้างมาให้ถ้อยคำ

(๒) สั่งบุคคลดังกล่าวใน (๑) ให้นำบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีอากรค้างมาตรวจสอบ

(๓) ทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวใน (๑) การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหมายเรียกหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๖๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๒๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๒๖๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด ๑๗

บทเบ็ดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๒๗๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การนำเข้า และส่งออก หรือการค้าอย่างใด ๆ ผ่านแดนแห่งราชอาณาจักรทางบกเสมอกันกับการค้าทางทะเล และบทบัญญัติการบังคับและโทษทั้งปวงในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับแก่การค้าผ่านแดนทางบกตามที่จะพึงใช้ได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงถ้อยคำสำนวนซึ่งใช้ตามปกติในทางการเรือ และเมื่อใดมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้อยคำสำนวนที่ใช้นั้นหมายความและกินความรวมไปถึงรถไฟ อากาศยาน ด้านศุลกากร ด้านพรมแดน สนามบินศุลกากร การบรรทุกของลง การถ่ายของออก แล้วแต่กรณี หรือถ้อยคำสำนวนอื่นทำนองนี้ อันใช้อยู่ในการค้าทางบกหรือทางอากาศนั้น

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่การนำเข้าทางไปรษณีย์ด้วย

มาตรา ๒๗๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดวันหยุดและเวลาราชการศุลกากร กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าภาระติดพัน ค่าใบอนุญาต ค่าแบบพิมพ์ ค่าเดินทาง และกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี